

ئەو پىرسىيارانەي تامەزرۇي زانىنى ۋەلامەكانىيانم

تامەزرۇي تىگەيشتى قەدەرم

قەدەر جىيە؟ (قەزرا) باي جى؟ ئايا راستتە ھەرچى پروۋىدېنت لە قەدەرماندا ئويىنراۋە؟
چۇنكى ئاقسۆڭەك دەرىزەي قەدەر مەنسىمدار و تىگەيشتىراۋە؟ بۇجى بەشلىك لە مۇرقەشكان
ھەزەلرەن و ئەۋاتى بىكە دەپلەمەندىن؟ ئەگەر لە دەشتەي لەدەرمما (دەرمە چوون) ئويىنرايىتىم
بىز بۇجى بىخويىم و سەئى تىگەم؟ بۇيىنلەررە و پروۋادىي سىرۋىستى قەدەرە باشۇد ما؟

مىنتىدى اقرا الشافى

www.iqca.ahlamontada.com

با پىرسىيارەكانتان

با ۋەلام

نەمىننەۋە!

ئۆزكان نۆۋە

زنجيرەى تەو پرسیارانەى
تامەزرۆى زانىنى وەلامەکانیانم

تامەزرۆى تىگەيشتىنى

قەدەرم

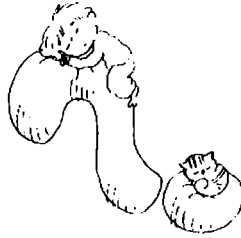
ئۆزكان ئۆزە

ناوی کتیب: نامه زرۆی تیگه یشتنی قه ده رم
نوسینی: ئۆزکان ئۆزه
وه رگتیرانی: ئاوات عبدالله بابان
پیداچوونه وهی: به فراو جه مال + دۆستی عوسمان
تۆره ی چاپ: به که م ۲۰۱۵

له به پێوه به رایه تیی گشتیی کتیبخانه گشتییه کان
ژماره (۱۷۰۸) ی سالی ۲۰۱۵ ی پیندراوه

پیرست

پرسیاره کانم له باره ی قهده ره وه:

قهدهر چییه؟..... ۱۱.....

"قهزا" یانی چی؟..... ۳۳.....

ئایا راسته هه موو شتیك كه پووده دات له قهدهرماندا

نووسراوه؟..... ۳۷.....

ئایا مرؤف مه حکومی دهستی قهدهره که یه تی؟..... ۴۷.....

چ لیكدانه وه یه ك دهر باره ی قهدهر مه ترسیدار و پینگه پینه دراوه؟... ۵۵.....

بوچی به شتیك له مرؤفه کان هه ژارن و ئه وانى دیکه

دهوله مه نندن؟..... ۶۳.....

مادەم خودا بۆخۆی دەزانیت من لە داھاتوودا چی دەکەم، ئیتەر
 ئەوکات تاوانی من چییە؟..... ٧٩
 ئایا قەدەر زۆرمان لێناکات؟..... ٨٧
 ئایا باشتەر نەبوو خودا هیچ خراپە یەکی بە دینە هێتایە؟..... ٩٣
 ئەگەر لە دەفتەری قەدەردا "نەرمی نزم" نووسرا بییت، ئیدی بۆچی
 بخوینم و کۆشش بکەم؟..... ١٠٧
 ئایا قەدەر گۆرانکاری بەسەردا دیت؟..... ١٢١
 ئایا ئەگەر بەوشیوەیە نەبووایە، بەم شیوەیە دەبوو؟..... ١٣٣
 ئەگەر کەسێک لە قەدەری نووسرا بییت "بەهەشتی" یە، خودا بۆچی
 ئەو دەنیریتە سەر زەوی؟ جا بۆ راستەوخۆ پەوانە ی بەهەشتی
 نەکات؟..... ١٤١
 بۆمە لەرزە و پووداوی سروشتی قەدەرە یاخود نا؟..... ١٥٧

سەرەتا

سلاو!

ئەم پەرتووكە پيكدیت لەو پرسىارانەى تۆ دەربارەى قەدەر دەیانكەیت و وەلامەكانى من بۆيان.

قەدەر بابەتییكى كەمىك قورسە و، لەم كتیبەدا وەلامى تەواوى پرسىارەكانتم لەبارەىیەو نەداوەتەو. بەلام هەولم داوہ پایە بنەرەتى و هەرە گرنگەكانت تیبگەيەنم. ئەوہى دەمینیتەوہ، ئیدی لەداھاتوودا خۆت وەلامیان دەدەيەوہ، چونكە زانیاریگەلێك لێرە فیریان دەبیت، یارمەتیدەرت دەبن بۆ ئەوہى لەداھاتوودا خۆت بتوانیت وەلامى ئەو پرسىارانە بەدەیتەوہ كە دەربارەى قەدەر بۆت دینەپیش.

لەراستیشدا كاتیک دەستمکرد بە ئامادەكارى بۆ ئەم كتیبەى بەردەستت، ئامانجم وەلامدانەوہى هەموو پرسىارەكانى سەبارەت بە

قه‌دهر نه‌بوو؛ به‌لگو ئامانجم شیکردنه‌وه و تیگه‌یاندنت بوو له‌م چه‌مکه فراوانه‌ی که زۆرجار لی‌ره و له‌وی ته‌نانه‌ت له‌نیو گۆرانی و هه‌لبه‌سته‌کاندا و به‌ده‌ستوری "شه‌لم کو‌یرم ناپار‌یزم" پیناسه ده‌کریت.

خۆ گهر به‌راستی بتوانم ئه‌م بابه‌ته‌ت بۆ شی بکه‌مه‌وه، ئه‌وا ئومید ده‌که‌م به‌دریژایی ته‌مه‌نت هه‌ر گرفت و پرسیاریکت بیته به‌رده‌م له‌چارچێوه‌ی قه‌ده‌ردا، ئیتر لات سه‌خت و ئالۆز نه‌بی‌ت...

ئه‌م په‌رتووکه به‌ر له‌چاپدانی دوو شاره‌زای بواره‌که پیدایا چونه‌ته‌وه، بۆیه ده‌کریت به‌ ئاسوده‌یی بلیم: "له‌وانه‌یه که موکو‌رپی هه‌بی‌ت، به‌لام هه‌له‌ی تیدا نییه..."

ژماره‌یه‌ک سه‌رچاوه‌ی به‌پیزه‌ن که له‌کاتی ئاماده‌کردنی ئه‌م زنجیره‌یه‌دا هه‌میشه له‌به‌رده‌ستمدا‌بوون و زانیاریم لی‌وه‌رگرتوون. هه‌ر زوو زوو لاپه‌ره‌کانیانم هه‌لده‌دایه‌وه و به‌دوای پوونکردنه‌وه و نموونه‌ی جواندا ده‌گه‌رام تا‌کو تۆی پی تی‌بگه‌یه‌نم.

وتم پیده‌چیت تۆش له‌ داهاتوودا چه‌زبکه‌یت ئه‌و په‌رتووکانه‌ی با‌سمکردن بخوینیته‌وه، بۆیه ته‌نیا ناوی چه‌ند دانه‌یه‌کیانت بۆ ده‌نووسم:

۱- (په یامی قه ده‌ر) ی به‌دیعووززه مان مامۆستا سه‌عیدی

نوورسی.

۲- (قه ده‌ر چیه؟) ی محمد کرکنجی.

۳- (وتووێژیک ده‌رباره‌ی قه‌زاو قه‌ده‌ر) ی عه‌لئه‌دین باشار.^۱

به‌هیوای به‌یه‌گه‌یشتنه‌وه‌مان له‌ کۆتا په‌رتووکی زنجیره‌ی "ئه‌و

پرسیارانه‌ی تامه‌زرۆی زانینی وه‌لامه‌کانیانم" دا...

ئۆزکان ئۆزه

۱- ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی نووسه‌ر ئاماژه‌ی پێکردوون، به‌که‌م و سه‌ییه‌م؛ واته‌: (په‌یامی

قه‌ده‌ر) ی به‌دیعووززه‌مان سه‌عیدی نوورسی و (وتووێژیک ده‌رباره‌ی قه‌زا و قه‌ده‌ر) ی

عه‌لئه‌دین باشار- وه‌رگێردراون بۆ سه‌ر زمانێ کوردی.

تامه زرۆی تیگه یشتنی

قهدهرم

قه‌ده‌ر چیه؟

(به‌راستی ئیمه هه‌موو شتی‌کمان له‌سه‌ر ئه‌ندازه و هه‌سه‌نگاندن و به‌پێ

حیکمه‌تیک دروست کردووه) القمر: ٤٩

سه‌ره‌تای ته‌مه‌نی لاوتیم بوو، هه‌چ زانیارییه‌کم ده‌باره‌ی قه‌ده‌ر نه‌بوو. به‌لام ئیدی وای لیهات زوو زوو ئه‌م وشانه زۆر بیستم:

"چ بکه‌م ئیتر، قه‌ده‌ره‌که‌م وابوو..."

"داماوه‌ بووه‌ قوربانی ده‌ستی قه‌ده‌ر، هه‌شتا لاو بوو..."

"تایییا! من چ بلیم له‌گه‌ڵ ئه‌م قه‌ده‌ره‌دا..."

هه‌رکات وشه‌ی قه‌ده‌ر له‌ زاری که‌سیک ده‌رده‌چوو، هه‌روه‌ک چۆن که‌رویشکیک له‌ دارستان به‌ بیستنی کسپه‌ و خشپه‌یه‌کی که‌م گوێقولاخ ده‌بیست، منیش هه‌روا هه‌لوێستیکم بۆ ده‌کرد و له‌ چوارده‌ورم ده‌پوانی.

ههولم دهدا لهوهی دهیلین تیښگه م و، لهوه شدا که تیدهگه م
واتایه که بۆ قهدهر بدۆزمه وه، بهلام ههوله کانم مایه پوچ بوون؛ چونکه
ئوهوهی دهمبیسست نه که ته نیا مانای قهدهری پی نه ده وتم، به لکو
دهیشیکرده چه مکیکی هه رگیز واتا نه زانراو...

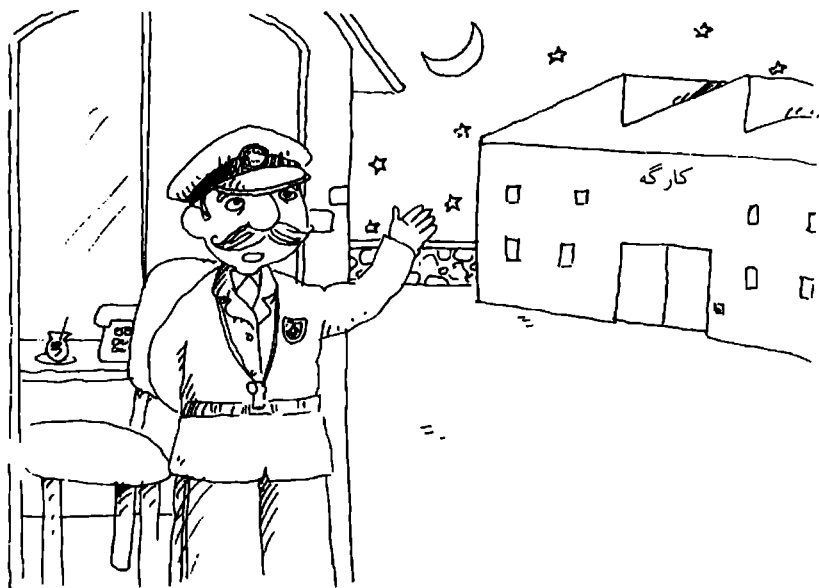
"قهدهره ئیدی، چی له گه ل ده کهیت؟! "
"کابرای چاره رهش چ بکات، ملکه چی قهدهره که ی بوو."
"قهدهری من وه که هیی که سی تر نییه".

واته ئه و خه لکه به شیوه یه که له قهدهر ده دوان، وه که بلتیت
به لایه که و دوا جار به روکی هه موو که سیک ده گریت...

"ئیدی قهدهره که مان و ابوو...".
"رووی قهدهر پهش بی...".
"قهدهر به روومدا پینه که نی...".

قهدهر وای کرد، قهدهر وای نه کرد... به کورتییه که ی هه مووان له
قهدهر نارازی بوون و سکا لایان له دهستی ده کرد...

كى گرفتىكى بۇ دوست بىت، كى كاروبارى خراب بىت، كى
 نه خوش بكهويت، كى دهستى به دهركاوه بىت، كى زيان بكات و
 سهروهت و سامانى له دهست بچىت، بيوژدانانه ئوبالى دهخاته
 نهستوى قهدهرهوه...

به جورىك خاله شه مائيش - پاسه وانه له كارگه كهى گه ره كى
 نه و بهر و موچه كهى سه رچاوهى بژئوى خيزانه كه به تى - كاتيك بلىتى
 يانصيب ده كړيټ و بوى ده رناچيټ، پوژى بى سكالاكردن له دهستى
 قه دهر به سه رنابات!

خۆكە سېڭىش نابىنىت بلىت، خالە تو ھەق واىە لەبرى گلە بىيكردن
لە قەدەر گلە بى لە خۆت بکەيت...

ئايا ئەم تانانەى لە قەدەر دەدرىن، تا چەند تانەى پەوان؟

لە ھەمووشى گرنگتر، ئايا قەدەر خۆى چىيە؟

ئەوانەى ئاھ و نالەيانە، لە كى توورپەن و چى تۆمە تبار دەكەن؟

سەرھەتاي قۇناغى لاويتىم بوو و تامە زۆى تيگە يشتن بووم لە
قەدەر. سواری ھەر پاسيكي ناوشاريش دەبووم ھەمان گۇرانى
ليدەدرا: "ھەردەم تال و مەينەتە ژيانم، ھەرچەند دەبينم
مەحكومى قەدەرم..."

ئەگەر خراپەكان ھىي قەدەرن، ئەدى چاكەكان؟

كە بىرم لە قەدەر دەكردەوہ يەكەم شتىك كە ھەستم پيدەكرد،
وتنى ئەم وشە يە بوو كاتىك خەلك پووداويكى ناخوشى بەسەردا
دەھات ھەردەم لەسەر زمانيان دەبوو. ھەركاتىكيش ھەموو شتىك
باش بەرپۆہ بچووايە و كيشە يەك نەبووايە، ئىدى بىرى قەدەريان
نەدەكەوتەوہ.

من ئەو كات بە خۆم دەوت: "قەدەر شتێكە تەنیا پەيوەستە بە
پووداوە خراپەكانەو؟"

بۆ وینە: "پووداوی هاتوچۆ، نەخۆشی، مردنی كتوپر، زیانی
بازرگانی و هەژاریبون، تیۆه گلان لە گۆمەزی نەخوازادا! ... هتد"
بێگومان مەرۆك كاتیك لە چواردەوری كەسێك نابینیت لە
قەدەرەكەى پازى بێت و پێى دلشاد بێت، ئىدى بەم جۆرە
بیردەكاتەو...

ماوەیهكى زۆر لە تەمەنم لە زەینمدا (قەدەر) هۆكاری تەواوی
پووداوە ناخۆش و خراپەكان بوو كە تووشم بوویبون، یاخود لە
داهاتوودا تووشم دەبوون. دواتر بیرم كردهو: ئەى دەبیت ئەم
هەموو شتە خۆش و باشەى تر كە هەیه لە كویدا جێبەجێبە؟
بۆ نموونە: كاتیك ئەوەندە گەورەبووم بچمە سەر پەلى درەخت،
دارەنجیرێك پێك لە پشت مالممانەو بوو و هەر زوو دەستم پێى
گەشت و پێویستی نەكرد بچمە ئەوپەرى شار بۆ دۆزینەو
درەختێك...

پاكشانم لە ژێر سیبەرى دارتووه كاندا لە پۆزانی گەرمى هاویندا...

ئاشنابوونم لەگەڵ ئەو ھەموو بالئەندەییەدا، دەستھێنانم بە سەری
پشیلەکاندا...

خوانی بە یانیان و ھەنگوین و کەرە و ھێلکە و پۆن، سفرەیی ئیواران
و یاپراخی گەلامیو...

ئەمە لەگەڵ ئەو ھەموو ئەو کەسانەیی خۆشم دەویستن و
وابەستەیان بووم لە چواردەوری خوانەکە ئامادەبوون...

واتە لە ژیانمدا چەندین شتی جوانی ھاوشیۆ ھەبوون، دیارە
ئەوانیش ئیدی قەدەری من بوون، چونکە ھەرۆک چۆن نەخۆشی
قەدەرە، تەندروستی باشیش بە ھەمان شیۆ قەدەرە.

مالتاواپی و پیک شادبوونەو بە ھەمان شیۆ...

لەدەستدان و ھەدەستھێنان ھەردووکیان قەدەرن...

دەولەمەندی قەدەرە، ھەژارییش ھەرۆکھا...

لەدایکبوون وەک مردن قەدەرە...

بەم شیۆیە، وایزەم ئیدی ئەوکات مانای قەدەرم دۆزیبوو ھە:

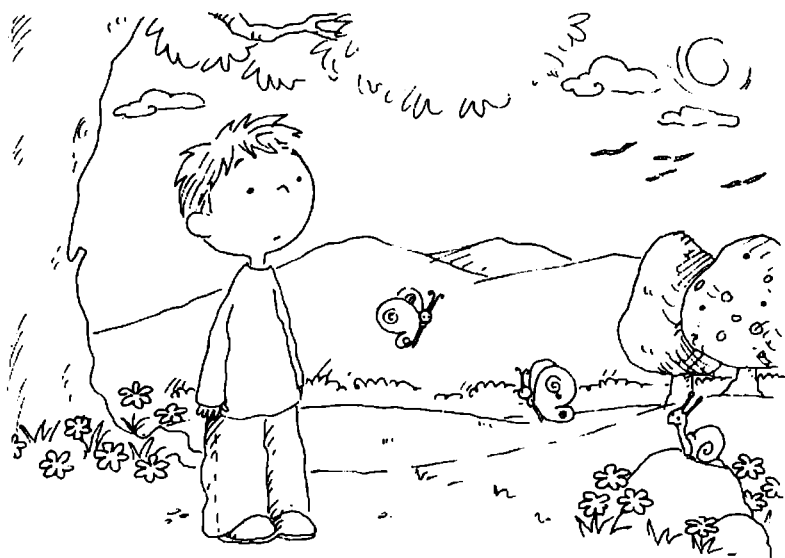
"قەدەر، ھەرشتیکە کە بەسەرمان دێت! باش و خراپ، جوان و

ناشیرین، راست و چەوت... ھەرشتیکمان ھەبوو بێت یاخود لەداھاتوودا

نەمانبێت...!"

خۆ راست بلیین، ئەمە بە گوێرەى وه لامه که ی پێشتر گه لیك راستر بوو، به لام زۆریش که موکوپیی هه ره هه بوو؛ چونکه قه ده ر ته نیا چه مکیکی په یوه ندیدار نه بوو به ژیان و پووداوه کانی نیو ته مه نی مرۆقه وه . به لکو هه موو شتیك قه ده ریکی خۆی هه یه !

مه به ستم هه موو شتیکه بی جیاوازی، له سه ری نینۆکیکه وه تاکو چیا مه زنه کان، له په پووله یه که وه که به یانی له قۆزاخه که ی دیته ده ره وه و ئیواره ده مریت تاکو ته مه ندریژترین زینده وه ری ئەم هه ساره یه - که دره ختی هه میشه سه وزی "سیکویا" یه - قه ده ری خۆی هه یه .

هه موو شتیك قه ده ری خۆی هه یه

هه موو شتیك له م گهردوونه دا پێوانه و برێکی خۆی هه یه . خالی دهستیك و كۆتایی هه یه، پێگا و سنووریکی دیاری هه یه، ژماره یهك كه نه سهردهكات و نه ژێر، قالبێك كه دهووبه ری گرتووه، چونكه خودا، هه موو شتیك به قه ده رێك به دیده هێنیت. قه ده ریش به واتای "پێوانه و بر" دیت...

ئێستا په ره یه کی كاغه ز بهیننه، دهستیك له سه ری دابنی و په نجهكانت ئه وه نده ی ده توانیت بکه ره وه، پاشان به پینووس وینهی

دهستت بکېشه... دواتر دهست له سهر کاغزه که هه لگره و سه یريکی
ويڼه کيښراوه که بکه. نه و هیلانه ئیدی سنوره کانی دهستی تون.
تو هيشتا له په حمی دايکتدا مؤلکي خانهي شيوه نه گرتو
بوويت، نه م سنورانه ديار بوون.

خودا له قهدهري خانه کانتدا نووسیی که ژماره يه ک خانه بڼه دل،
هه نديکيش بڼه گورچيله، به شيکیان گه ده، هه نديکی تریش ميشک،
له قهدهري به شيکی دیکه ی نووسی دهست و قاچ و... هتد.
نه و خانانه ی له قهدهرياندا نووسرابوو بڼه دهست، له دهوري يه ک
خړبوونه وه.

ژماره ی نه و خانانه ی برپارېوو بڼه په نجه، به تپه پرېوونی کات
نور بوون و نور بوون، تاکو گه يشتنه نه و راده يه ی پيوسته... له م
نيوه نده دا، ته نيا خانه يه کيش نه و سنوره ی نه به زاند که بوی
ديارېکراوو.

په نجه، له و شويڼه ی پيوست بوو دهستی به دروستېوون کرد و
له و شويڼه ی پيوست بوو دريژيوونی راوه ستا... نه په نجه تووته
دريژتر بوو نه دوشاومژه کورتتر له وه ی پيوست بوو بيټت...

به پروكش هيچ پٽوره ٽيڪ نه بوو سهره تاي دروستبوون و كوٽايي دريژبوون، دريژي و كورتيي ههريه كه له په نجه كان، شيويه جياوازي په نجه گوره له واني ديكه دياريبكات.

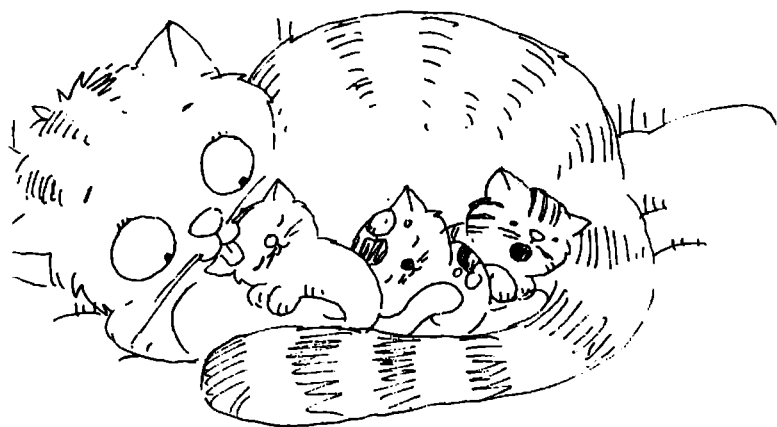
به لام له راستيدا نه وان قه دهريكيان بو دياريكرايوو. به ديهينه هه موو شتيكي به قه دهريك به ديدده هينا؛ قه دهريش ماناي "پٽوره" و "پر" ي ههيه ...

نه گهر ئافه ريټهر قه دهريكي بو په نجه كانمان ديارينه كرايه، نه وا نه ده بوينه خاوه ني دوو دهستي له م شيويه كه بتوانين له كاروباري پرژانه دا به كاربيهيټين.

نه گهر خانه سهره تاييه كان بي بهرنامه و سهره پو و سهره خو بوونايه و ههريه كه به لايه كدا بچوونايه، نه وا دهستي كه به پټنج په نجه وه و په نجه كان به م نه دازه دريژ و كورتانه پيكنه ده هاتن تاكو بشين بو گرتني پټنووس. كه چي پروانه قالبی نه بينراو و قه دهريان چهنه جوان و پٽكوپٽي كه دهست و په نجه كانيان نه خشان دووه، چونكه هه موو شتيك قه دهريكي خوي هه بووه.

كاتي كه له سكي دا يكتدا خانه كان ويكده هاتن بو دروستكردي په نجه ي دهست و قاچت، له سكي پشيله يه كي خرپندا خانه كان

كۆدە بوونەوہ بۇ دروستكردنى پەنجەى تىژ و بەتوانا بۇ بېچووه كانى،
چونكه له قەدەرى ئەواندا بوونە پەنجەى تىژ نووسرابوو.
واتە دەستى خړوخه پۆلى مندالئىكى ساوا جياواز بوو له چنگى
توكن و تىژى بېچووه پشيله يەك...

هەريەك لەوان ئەندازە، ژمارە، دريژى و شيوازى جوداى خويان
هەبوو، چونكه قەدەرى نووسراوى دەست و پەنجەى مندال جودا بوو
له قەدەرى چنگى بېچووه پشيله.

لەهەمان كاتدا لەنيوتاخنى هيلكه دالئىكدا، زيندەوهرىكى ديكە بە
قەدەرىكى تەواو جياواز لەوانى ديكە دەئافريئرا. له قەدەرى ئەودا:
(دروستبوونى دوو بالئى پان و دريژ بۇ فريئ، دوو چاوى تىژى وا كه له

به‌رزایی ئاسمانه‌وه مشکی کێلگه بېینیت و پاوی بکات، ده‌نووکێکی
تیژی که‌وانه‌یی) هه‌بوو.

له هێلکه‌یه‌کی دیکه‌دا کۆمه‌لێک خانه له چوارچێوه‌ی قه‌ده‌ر و ئه‌و
ئه‌ندازه و پێوانانه‌ی بۆیان دیاریکرا‌بوو ده‌بوونه پێشوه‌که‌وانه و، کلک
و پووله‌که بۆ ژیا‌نی سووره‌ماسییه‌کی ناو ده‌ریا.

هه‌موو شتێک قه‌ده‌ریکی خۆیی هه‌یه...

تۆوی ژماره دوایینه‌هاتووی ناخی زه‌وی؛ هه‌ر ده‌نگۆله‌یه‌ک
هاوشیوه‌ی تیا‌نوس (ده‌فته‌ر)یکه بۆ پێ‌نوس‌ی په‌نهانی قه‌ده‌ر...

فێنکه سپێده‌یه‌کی مانگی نیسان کاتێک دلۆپه بارانیکی له‌قه‌ده‌ر
نووسراو "تۆ" له ئاسمانه‌وه‌ داباری، ئیدی دانه دانه ئه‌و وشانه‌ی
ده‌بوو له تیا‌نوسه‌که‌دا به "تۆ" بنووسرێن، ده‌ستیان کرد به
نووسینه‌وه...

له قه‌ده‌ری یه‌کێک له تۆوه‌کاندا بوون به گۆله‌ به‌ی‌بوون
نووسرا‌بوو.

له قه‌ده‌ری دانه‌یه‌کی تر دار چنار...

هه م به بیوون پینگه یشت هه م چناره کهش گه وره بوو، به لام بالای
هیچ به بیوونیک نه گه یشته بالای چنار. هیچ دارچناریکیش به قه د
به بیوون کورت دهرنه چوو.

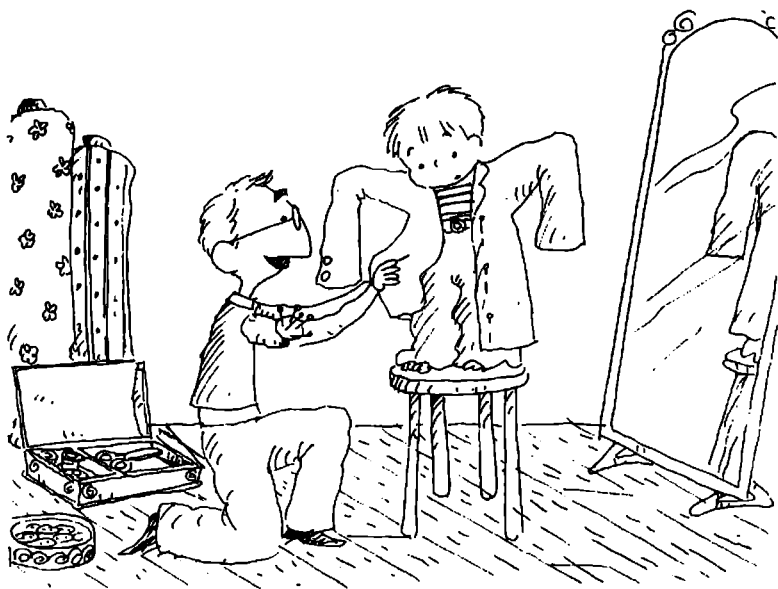
به بیوون وهک به بیوون گردۆلکه سه وزه کانی دهنه خشاندا،
دارچناریش وهک نه وهی چاوه پروانی لیده کرا به ره و به رزایی ئاسمان
هه لیده دا..

هه ر زینده وه ریک له زهوی و ئاسماندا هه بوو، هه موو به پیی
نه ندازه و پیوانه یه که ده هینترانه بوون...

هه موو شتیک خالی سه ره تا و کوتایی، رپیه کی ده ستنیشانکراو،
ژماره یه کی دیاریکراو که نه سه رده کات و نه ژیر، سنوور و
چارچیوه یه کی هه یه که له ناویدا هه لده سوپیت...

دهستی مندال، چنگی پشیله، بالی هه لۆ، ریشوه که وانه ی ماسی،
پهنگی گول و گولزار، تامی میوه، خولگه ی نه ستیره و هه ساره کان،
نه مانه هه موو قه ده ری هه ریه که له بوونه وه رانه بوون...

په روه ردگار، هه موو بوونه وه ریک به گویره ی قه ده ریک
ده خولقینیت؛ قه ده ریش مانای "پیوانه" و مانای "بری" هه یه...

رېځهوت و بهخت بوونی نيبه، قهدير ههيه!

بيگومان نه م وانا راسته قينه و فراوانه بۆ كه سېڅى وهك من - كه
ته نيا له گزراڼى و ناخاوتنى ئاساييدا گويم له وشهى قهدير بووبوو -
شتيڅى سه رسوپهين و ناباو بوو.

تومهس، هر شتيڅ قهدير يڅى ههيه و قهديرش هه موو شتيڅ
له خو ده گرييت.

له م گهردوونه دا هر شتيڅ هه بييت، به ويستى خوداي تاقانه
ده بييت.

ئەوانەى بەردەوام دەخولپنەوہ وەك ئەستېرە و ئەلیكترونى
چواردەورى ناوكى خانە، لەبەرئەوہى خودا وا فەرمانى كردووه بۆیە
دەخولپنەوہ. ئەوانەى راوہستاون و چەقبەستون، خودا فەرمانى
كردووه بۆیە لەشوینى خۆيان ناجوولین.

خانەكان بە فەرمانى خودا دابەش دەبن و لەچارچۆیەى سنورى
ئەو قەدەرەى خودا نووسىویەتى وێكدین بۆ دروستکردنى كۆرپەى
بائندە، مېش ھەنگ، گولەباخ، پەپوولە، فىل یاخود مرۆفیک.
ھیچ شتیک لەخۆوہ و بى دەستور پیکنايەت. خۆ پیکھاتنىشى
مومکین نییە..

پارچە قوماشیک لەخۆوہ و بى ئەوہى بەرگدرویەك ھەبیت بۆ
ئەندازەگرتن و برینى، ھەرگیز کراسى لى دروست ناییت.
زیندەوہرانى لەژمارە نەھاتوى سەرئەم زەویە، ھەریەكە و
بەرگیكى لەبەرکراوہ كە ھەم قەشەنگە و لى ھاتووہ ھەم بۆى
گونجاوہ.

مرۆف پېستىكى نایابى دووراوہ بە بەردا، ھەرەك چۆن ورجى
قوتبەكان خورى، مېروو قاوخ، ماسى پوولەكە و بائندە پەرى ھەیە.

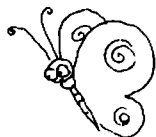
گەر گشت بەرگدروانی جیهان کۆبوونایە تەوێ نەیان دەتوانی لە
پەرگەوێ تا لووتکەیی پەلەکانی، جلیکی هیندە بیکەموکۆپی هەلدرۆنە
بەر درەختیک، کەچی خودای خاوەن زانست و دانست، بەرگی
گونجاری کردووە تەبەر هەموو پووەک و گزۆگیایەک.

بەگوێزەیی پێداویستی بوونەوەرە جیاوازهکان و گونجان بۆیان،
یەکیک بەرگی ئەستور، یەکیک نەرم وەک لۆکە، یەکیک دەرکاو، یەکیک
پەق وەک بەرد و یەکیکی تر بەرگیکی ناسک وەک پەپی گۆلی هەیه.

لەراستیدا تەنھا پووخساری دەرەوێ زیندەوهران بەسە و
سەروزیادیشە بۆئەوێ نیشانمان بدات هیچ شتیکی لەخۆوە و
بەپێکەوت دروست نەبوو، بەلکو هەموو شتیکی بەگوێزەیی نەخشە،
بەگوێزەیی پێوانە و بێر، واتە بەپێی "قەدەر" یەک بەدیھاتوو...

هیچ شتیکی لە گەردووندا بێسەرۆبەر یاخود زادەیی پێکەوت و
بەخت نییە، بەلکو قەدەرێکی هەیه.

قەدەریش مانای "پێوانە" و مانای "بێر" ی هەیه...

ئىرادى سەر بەست

راسته ھەموو شتېك قەدەر ئىكى خۆى ھەيە، بەلام ئايا قەدەرى
درەختىك، مېروولەيەك ياخود ئەستېرەيەك ھاوشىۋەي قەدەرى
مىرۇقتىكە؟

قەدەرى درەختىك بوونە بە درەخت، قەدەرى مېروولەيەك بوونە
بە مېروولە، قەدەرى ئەستېرەيەك بوونە بە ئەستېرە، قەدەرى
مىرۇقتىكىش بوونە بە مىرۇق.

مىرۇق بوون شتېكى تەواو جياوازە لە بوون بە بوونە ۋە ئىكى
دىكە...

تۈۋىك كە لە قەدەرىدا بوونە سىۋ نووسراۋە، كاتىك چەكەرە
دەكات و پاشان پىدەگات، بەرەكەى سىۋە.

ناتوانىت بلىت: "نەخىر من نامەۋىت سىۋ بگرم، بەلكو دەخوازم
ھەرمى بگرم".

وردیله میروویهك كه له قه ده ریدا بوونه میرووله نووسراوه ناتوانیت
بلیت: "پاسته وهك میرووله به دیهینراوم، به لام من وهك ئه وانی دیکه
ناکریت له به یانیه وه تاكو ئیواره خه ریکی کۆکردنه وهی دهنکه گهنم و
نانه ورده بم. ده مه ویت کاریکی دیکه بکه م.. نا! ئه سلهن نامه ویت
کاریکه م."

هه رچی مرقیشه، له ته مه نیدا سه ره به ست کراوه و بژارده گه لیتی
جیاواز هه رله سپیه وه بۆ رهش خراوه ته به رده می، پێگای جیاواز
هه ر له پاسته وه بۆ چه پ و له سه ره وه بۆ خواره وه له به رده میدا
والاکراوه بۆ ئه وهی بیگریته به ر.

واته مرقه، جیاواز له درهخت و میروو و ئه ستیره کان، ئیراده یه کی
ئازادی هه لبژاردنی پیدراوه: له نیوان چاکه و خراپه دا، له نیوان
کارکردن و نه کردندا، له نیوان چوون و نه چووندا، له نیوان پاست و
چه وتدا، له نیوان دادپه روهری و سه تهما، له نیوان حه لال و حه رامدا،
له نیوان پاداشت و سزادا، بگره له نیوان باوه په ینان به خودای تا قانه
یا خود بیباوه پیدایه مافی هه لبژاردنی هه یه، له و پێگایه ی بۆخوی
هه لیده بژیریت پێگا ته ی ده کات و له سه ر ئه و پێچکه یه ژیا نی
به سه رده بات.

به ئی، قهدهری ئیمه ی مروژ به م شیوه یه بوو.

•••

سلو هاوپی.. له په رتووی "تامه زوی ناسینی به هه شتم" هوه
له یه ک دابراوین. منیش بی ئه وه ی له حال و که یفت بپرسم پاسته وخو
چومه ناو بابه تی قهدهره وه.

له پاستیدا ئه گه ر وردبینه وه ده بینین، پرسیاره کانی مروژ
ده رباره ی بابه تی قهدهر، به گشتی په یوه ندیدارن به ژیانى خودی
که سی پرسیارکه ر و قهدهره که یه وه.

کتومت وه ک ئه وانه ی تو...

به لام پوونکرده وه ی مانای قهدهر که له م به شه دا باس مکرد،
بناغه یه که بو وتوویره کانی دواترمان؛ چونکه هه تا نه زانین مانای
قهدهر چیه، پرسیارکردن ده رباره ی و گه ران به دواى وه لامه که یدا
واتایه کی ئه وتوی نابیت...

بریک له وه دهسته واژانه ی له م به شه دا ئاماژه م پیداون، له هه ندی
به شی داها تودا داوات لیده که م وه بیر خوتیان به یتیه وه.

"قهزا" يانی چی؟

پوژانیک که سهرقالی فیروونی واتای قهدهر بووم، وشه ی
"قهزا" ش هاته بهردهم.

ئیستا من هه ولدهدهم مانای "قهزا" ت بۆ پوون بکه مه وه.

کاتیك دهوتریت: "قهزا"، دهستبه جی پووداویکی وهك: (پووداوی

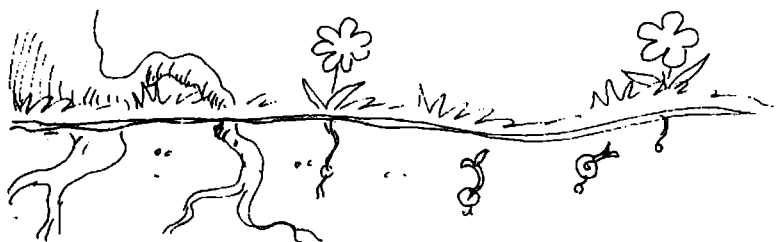
ئۆتۆمییل، کهوتنه خواره وه ی پهرداخیک و شکانی، کیشانی

چه کوشیک به دستدا له کاتی بزمار داکوتیندا) دیته بهرچاوت.

پاسته ئه مانه قهزان، به لام قهزا ته نیا بریتی نییه له مانه ..

قهزا واته: "به فهردمان و به دیهینانی خودا، هاتنه بوونی ئه و

شتانه ی له قهدهردا نووسراوه له پوژ و کاتی خویدا".

ئەو ەى لە قەدەردا نووسرايىت و پاشان بە فەرمان و دەستەلاتى
خودا بىتەبوون، پىي دەوترىت: "قەزا". ەر لە بەرئەو ەشە ەمىشە
پىكەو ە ناويان دەبرىت: "قەزا و قەدەر".

ئەگەر قەدەر بچوئىن بە نەخشەى كارىك، ئەو قەزا بارە
جىبە جىكراو ەكەى ئەو نەخشەيەيە.

گولکردنى تۆيىك لە بەھاردا، بەرھەمھاتنى سىو لەسەر لقى
دارسىوئىك، لەدايىكبوونى مندال، ەلەتەن و ئاوابوونى خۆر، ئەمانە
ھەموو قەزان.

قەدەر ھەموو بەدبھاتوويەكى پابردوو و داھاتوو، ھەموو پووداويىكى
پىشتر و ئىستا و پاشتر لەخۆدەگرىت. بەلام قەزا تەنيا ئەو
پووداوانەيە كە پوويانداو ە و ئەو شتانەيە كە بەدبھاتوون.

بۆ نمونە ئەو شتانەى ئەمپۆ پوویاندا ھەم "قەدەر" ن ھەم
"قەزا"، بەلام ئەو ھى سبەینى پوودەدات تەنیا لە "قەدەر" دا ھەیە.
ئىستا با بزانین لە قەدەرى تۆدا، پرسینی چ پرسیارگە لىك ھەیە و،
لە قەدەرى منیشدا، چ وەلامگە لىك بۆ ئەو پرسیارانە ھەیە.

ئایا راسته هه موو شتیك كه پرووده دات له قه ده ماندا نووسراوه؟

نهك ته نیا ئه وانیه پروویانداوه، به لكو ئه وانیه شی كه پرووده دهن له
دهفته ری قه ده ردا نووسراون.

خودای تاك و ته نیا، زانایه به ته وای خانه و پیکهاته کانی
جسته مان؛ چونکه زاتی ئه و به دییه ئانوان.

خودای مه زن زانایه به هه کاریک له ژیانمدا ده یکم، هه
هه نگاوێك هه لیده نئیم، هه ده نگێك له ده مم دیته ده ره وه، هه
سه دایهك ده بییستم، هه بۆنێك لووتم بۆنی ده کات، هه وشه و

پەيڤىك دەينوسم، بۇ نمونە: (ئەم وشانە و ئەوانەشى دواتر دەياننوسم). ھەر ھەناسەيەك ھەلئىدەمژم، ھەر قومە ئاويك دەيخۆمەو، ھەر پاروۋە خواردنيك دەچيئە گەدەمەو، خۆشى و ناخۆشىيەكانى پيى تەمەن، ئەو پرسىارانەى دەيانكەم و ۋەلامەكانيان، پاست و چەوت، ئەو پيگايەى لەسەرى دەگوزەرپم و دوا مەنزلم، تاوان و چاكەكانم، كاتى مردنم، دواپۆژم كە ئايا بەھەشت بيت يان دۆزەخ.. ھەموو ئەمانە و لە دەنكە لمى پۆخى دەرياكەنەو تا دەگاتە گەلە ئەستىرەكانى بۆشايى ئاسمان، ھەموو لە بازنى زانستى ئەزەلى و ناكۆتاي پەرۋەردگار دان.

بەرلەوہى بيئە دنياوہ، خودا دەيزانى چۆن ژياننيكمان دەبيت و چى ديتە سەر پيمان.

مرؤف وەك ئەوہى لە قەدەرەكەيدا نووسراوہ، چاوبە دنيا ھەلدينيت و دەژى، كەواتە دەكرپت بليين: "قەدەر: زانستى خوداي گەرەيە بە ھەموو شتيكى پابردوو و داھاتوو، ئەوہى پوویداوہ و ئەوہى پوویدەدات، ئەوہى بەدھاتووہ و بەدیديت، بەدھاتنيشيان بەگوپرەى ئەو زانستە".

پیغمبر ﷺ دہ فہرمویت: "ہر یہ کیک لہ ئیوہ کہ خودا دروستی دہکات، چل پوژ بہ توئی (نوطفہیی) لہ سکی دایکیدا کؤدہ کریتہوہ و دہمینیتہوہ ئنجا بہ چل پوژی تریش دہبیت بہ پارچہ خوینیکی مہیو، ئنجا بہ چل پوژی تریش دہبیت بہ پارچہ گوشتیک بہ قہد پاروویک، ئنجا گیانی بہ بہریدا دہکریت، جا خودای گہورہ فرمان دہکات بہو فریشتہیہ کہ گیان دہکات بہ بہریدا، کہ ئم چوار وشہیہ بنوسیت، یہ کہ م: پنق و پوژی چیبہ و چی نیبہ، دوہم: ئہ جہل و ئاکامی کہیہ و کہی نیبہ، سیبہ م: کاروکردهوی، چوارہم: بہدبہخت و بہدکار دہبیت یا کامہران و بہختیار دہبی." ۱

نایا دہکریت بہ دیہینہر زانا نہبیت بہ بہ دیہاتوہ کہی؟

بہرہ بہ بیان بوو، ئاسمان خورہتاو، بؤ پیاسہ کردن چوومہ کہ نار دہریاکہ.

شنہ بایہ کی فینکی دہات. مشتم پپرکرد لہ لمی کہ نار دہریاکہ و بہرہ و پووی بایہ کہ ہلم دا.

۱- صحیح البخاری: ۲۲۰۸.

هیزی بایه که له که ی له دهستم فراند، به جۆرێک که هر
دهنکۆله یه که به لایه کدا بلۆ کردهوه.

دهنکۆله کانی ئهو له می توژێک پیش ئیستا له چنگم گرتبوو، ئیدی
با بردنی و تیکه لی ههزاران و ملیۆنان دهنکه لمی دیکه ی کردن.

رێک له و کاته دا شتیکی سهیرهات به خه یالما:

"ئه بێ کام دهنکه لم له و ژماره زۆره ی لمی که نار ده ریاکه - که
هر له ههزاران ساله وه له ویدان - له قه ده ری نووسرابوو بیت من
ئه مپۆ له چنگی ده گرم و پاشانیش به ربای ده ده م؟"

وتمان خودا هه موو شتیکی ده زانییت. باشه "هه موو شتیکی" ئه م

مشته له ش ده گریته وه؟

هه روه ک چۆن له قولایی ئه و ده ربایه دا شتیکی وشک نابینییت،

ئاواش شتیکی نییه له سه ر زه وی و ئاسمانه کاندا خودا نه یزانییت.

ئه مه چۆن؟

هه موو شتیکی له چوارچێوه ی زانستی ئه و دایه، چونکه ئه و هه موو

شتیکی به دیهیناوه.

"ئایا ده کریت به دیهینه ر نه زانییت چ ره و ده دات...؟"

دلم بروای به مه هه بوو، ئه قلم به راستی ده زانی، به لام شتیک
 له ناخمه وه ده یوت: "باشه، چۆن؟ ئایا به لگه یه ک هه یه؟"
 به پیو یستم ده زانی به لگه یه کی به رجه سته له به رچاوم بیت.. واته
 به لگه یه ک له سه ر زانستی ناکۆتای خودا، به لگه یه ک له سه ر ئه وه ی
 بیجگه له له مه که ی ناو چنگم زاتی ئه و ناگای له هه موو ده نکه
 له مه کانه.

ئه و پۆژه تا کو ئیواره ویلی وه لامی ئه م پرسیاره بووم، له
 می شکمدا ده مه ینا و ده برد.. له م شه نوکه وه ی خه یالدا شه و داها ت.

دووریم له شار و پووناکیی گلۆپه کانی شار باشر پییدام
 دره وشانه وهی ئەستیره گه شه کانی ئاسمان ببینم، له پوخی
 ده ریاکه دا له سهر پشت ږاکشام. ببینم نه ته نیا ژماره ی ده نکه لمی
 ئەم که نار ده ریا، به لکو زیاتر له ژماره ی ده نکه لمی که نار ته واوی
 ده ریاکانی سه رزه وی، ئەستیره له ئاسماندا هه یه.

ئو به لگه یه ی به دوویدا ده که ږام دۆزیمه وه، ئیدی به ئاسووده یی
 توانیم ئەم وه لامه ده ست بخه م:

"سه ره لږه و سه یریکی ئاسمانی به رین بکه ! تو هاتوویت باسی
 مشتیک لم بۆ ده که یت و ده پرسیت که: ئایا خودا ئاگای له و مشتیه
 له هه یه که به ریات دا؟ ئەمه له کاتی که دا، په روه رداگه زیاتر له لمی
 ژیر پیمان به ږاسه رمانه وه ئەستیره ی وه دیه یتاوه.

هیچ کام له م ئەستیرانه بی پیره و و یله کی نییه، به لکو هه ریه که
 و خولگه یه کی خویی هه یه. خودا خولگه ی بۆ هه ر ئەستیره یه ک دیاری
 کردوه ..

ئایا ئاسمان به لگه یه ک نییه له سهر زانستی خودای تاقانه که هه ر
 له ده نکۆله له مه کانه وه تاکو ئەستیره کانی ئاسمان له خو ده گریت؟"

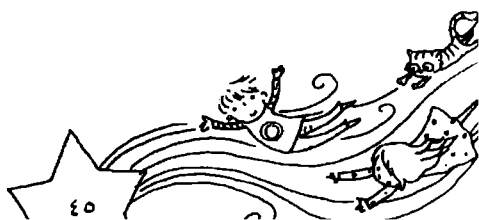
خودای گه وره ده فهرموویت: (جا خوداش بریاری ئاسمانه کانی دا به حهوت ئاسمان له ماوهی دوو پۆژدا و له ههر ئاسمانیکدا کاروباری دایه دهست فریشتهی کارپئیسپیرووی خوی و، ئاسمانی خوارووی له ئه رزه وه نزیکمان رازنده وه به چرای ئه ستیره کان بۆ جوانی و بۆ پاراستنی له وشه يتانانهی بۆ گوی رَاهیَل کردن له دهنگوباسی ئه و ئاسمانه نزیك ده که ونه وه . ئه مه یه بریاری خوای خاوهن عیززه تی زانا به هه مووشتیك) فصلت: ۱۲ .

سهیر بوو! ئیدی ئه و پرسیاره ی له به یانییه وه میشکمی داگیرکردبوو په ویه وه . چنگیک لم هه لگرت و به ره و ئه ستیره کان هه لندا.

ئیدی هه یچ گومانیکم نه بوو له وه ی خودای تاك و ته نها ئاگای له هه موو ده نکه له لیک جودابوو هه کان هه یه .. بۆیه له ناخه وه هه ستم به ئاسووده یی باوه ره تیان به زانست و دانستی ناکوئای به دیه یته ره که م ده کرد؛ چونکه هه م ده نکۆله کانی لم، هه م ئه ستیره کانی ئاسمان به و شیوه یه ده جوولانه وه که زانستی خودا له گه ردووندا نه خشانده بوونی .

ئەمەش قەدەرى ئەوان بوو. قەدەرىش: "زانستی خودای گەورە یە بە
هەموو شتیکی پابردوو و داھاتوو، ئەوەی پوویداو و ئەوەی
پوودەدات، ئەوەی بەدیھاتوو و بەدیدیت، بەدیھاتنیشیان بەگوێرە
ئەو زانستە".

ئیتەر باشتەر لەمە تیگەیشتم.. واتە تیگەیشتن لەوەی هەرچیەك
بۆم پوویداو و پوودەدات لە قەدەرمدا نووسراو، ئیتەر ئاسانتر بوو.
خودا خاوەن زانستیکی ناكۆتایە و هیچ شتیك نییە لە گەردووندا
لەدەرەوی بازنە ی ئەو زانستەیدا بییت.

ئايا مروّف مه حكومي دهستي قه ده ره كه يه تي؟

ئەم پەرتوو كە شەشەم پەرتوو كى پرسىيار و وەلامى من و تۆپە،
بىگومان ئەگەر لە قە دەريدا چاپكران و بلاوبوونە وە هەبىت... تەواو
نازانم من لە وەلامدانە وەدا پىشكە و تنم بەخۆمە وە بينيوە يان نا...
بەلام بى گومان تۆ پۆڭ لەدواى پۆڭ پرسىيارى زيرەكانە تر دەكەيت!
من هەميشە شتتېكم دووپاتكر دوو تە وە، ئەويش ئە وە يە: ئەگەر
پرسىيارىك لە مېشكتدا دروست ببىت بىگومان لە بەرئە وەى وەلامىكى
هەيە بۆيە لات دروست بوو.

"مادهم هه موو شتیک له قهدهرماندا نووسراوه، مادهم به قهدهریکی نووسراوه و چاو به دنیا هه لده هینین.. که وایه هیچ شتیک نییه له دهستی ئیمه ی مروّفا بیت! به مجورهش ده بیینه مه حکومی دهستی قهدهر".

– باشه ئایا هر به پاستی ئیمه مه حکومی دهستی قهدهرین؟

– به ئی، به لام چۆن مه حکومییه ک؟

کی ده بیته دایک و باوکمان، به روار و شوینی له دایکیبون، نه ژاد، په گهز، بالا، پهنگی پرچ، پهنگی چاو، ژماره ی پیمان و... هتد، هه موو ئه مانه له قهدهرماندا نووسراوه؛ به لام هیچ کام له مانه وه ک بژارده نه خراوته به رده ممان تا کو مافی هه لبژاردنی ئه و جوره مان هه بیت که به دلماته، به لکو خاوه ن ویست و به دیهینه ری هه موویان خودای گه وره یه.

ئه گه ر برپاره ئه و دهسته واژه یه هر به کار به یین، ئه و به ئی ئیمه ی

مروّفا مه حکومی ئه م لایه نه ی قهدهرین که باسمان کرد.

له بهر به خشنده یی ئه وه ی له جیهانی تهنگ و تاریکی

"نه بوون" وه هیناینیییه جیهانی "بوون"، ئیمه ته نیا

شوکرانه بژیریمان له سه ره، چونکه له نه بوونه وه هاتنه بوون و نه بوونه

بەرد، خاك، درەخت، گژوگيا، مشك، مېش...، بەلكو بوونە مرۆڤ
خۆى لەخۆيدا بەخششېكى مەزنە.

شوكرانە بژيرى شياو با لەولاه بوەستيت، تەنانەت تەواو ناتوانين
لە واتاي ئەم بەخششە گەرەيە تېگەين.. گەر تۆزىك تېراپمىنين بۆ
گرىدانى خۆمان بە قەدەرەو، لەبرى "مەحكوم" وشەى
"سوپاسگوزار" هەلدەبژيرين.

"بەلى، پەرەردگار! سوپاسگوزارين!
لەقەدەرماندا بوونە مرۆڤت نووسى، بەراستى منەتبارتين...".

شتگەلېكى دىكەش هەن لە ژيانماندا كە بى ئەوھى پرسیمان پى
بكرىت پوودەدەن، بۆ نمونە: لىدانى دل، سووپى خوین بەناو
مولولەكاندا، هەرسكردى خۆراك لە گەدەدا، كار و خەباتى خانە -
كە هەندىكيان ئۆكسجين دەگوازنەو و هەندىكيان دوانە ئۆكسىدى
كاربۆن -.. هەموو ئەمانە بە ويست و توانستى خودای گەرە
هەلدەسووپين، نيمە تەنانەت پەيشى پى نابهين و ئاگامان لى نيبە.
هەموو ئەو شتانهشى ئاگامان لى نيبە و پوودەدەن، هەموو لە
قەدەرماندا نووسراون.

هر هه ناسه وهر گرتن و دانه و هه ك قه دهره، هر ليدانتيكي دل

قه دهره ...

به لي، نه گهر هر ده ته و يت نه و ده سته و از هه به كار به يت، وايه،

مه حكومي نه م لايه نه ي قه دهرين. به لام روونه كه نه م

مه حكوميه ته مان به قازانجي نيمه يه، نه ي و انيه؟

هه روه ها ژماره يه ك پيداويستى ژيانيمان هه يه بو وينه: ناو

خواردنه وه .. واته قه دهرمان وايه.

ده توانيت به مه بلييت: "مه حكومي ناوم"، ده شتوانيت بلييت:

"پيويستم به ناوه"، واته جياوازيه كي واي نيه بلييت: "مه حكوم"

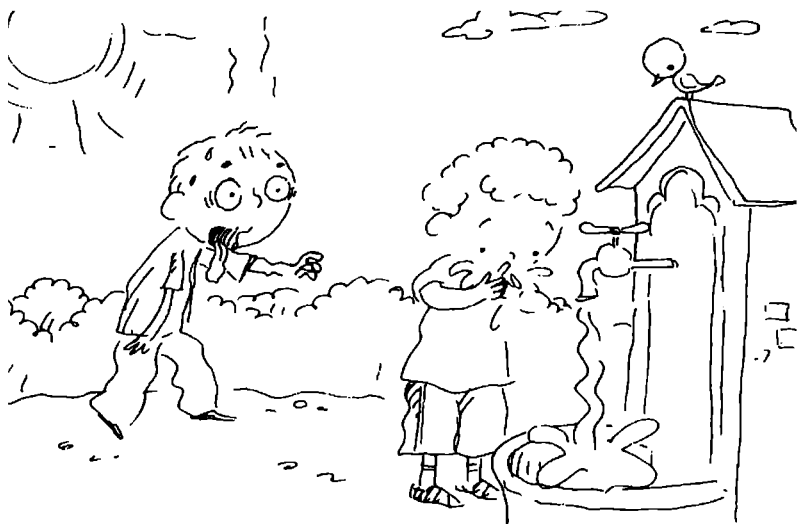
يان "پيويستى" ..

نەمدیوہ لە گەر مە پۆژێکی تەموزدا کە سێکی تینوو بچیتە سەر
سەر کانییەکی سازگار، تیرتیر ئاوی فینک بخواتەو، ئنجا سنگی
خۆی بکووتیت و پوومەتی برنیت ئەمە چییە وە لا "مە حکومی ئاوی
خواردنەو" یە ...

بە پیچەوانەو؛ بیستوو مە پاش ئاوی خواردنەو و تراو: "ئۆ،
سوپاس بۆ خودا. بە راستی ئاوی بە خشینکی بە بە هایە. ئەو زاتە
نیعمەتی خواردن و خواردنەو مان پێدەدات، مەزنترینە".

کە دە پرسیت: "ئایا ئێمە مە حکومی قە دەرین؟"، ئە گەر
مە بە ستت ئە مانە یە، بە ئی مەرۆق و ابە ستە ی ئە م پووی
قە دەرە کە یە تی.

ناتوانین دایک و باوک، شوینی لە دایکبوون، نە ژادمان هە لێ بێرین.
خودا چۆن خواستی لە سەر هە بوویت، و لە قە دەرماندا
نووسراو. ئێمە بمانە ویت و نە ماونە ییت، ئە ندامە کانی جە ستە مان
خۆنە ویستانە کار دە کەن. گەر هە والیان بزانیان یان نە زانیان ئە وان
دریژە بە خەباتی خۆیان دە دەن.

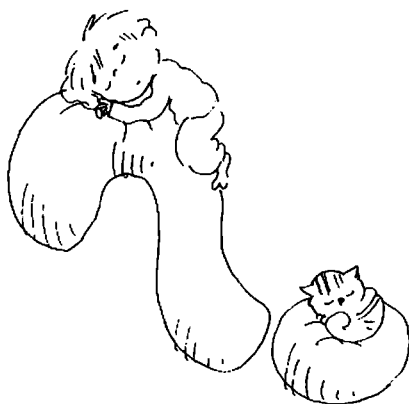
خواردن دەخۆين، ئاو دەخۆينهوه، سوود لە زۆربهى نيعمهتهكانى
سەر زهوى وهردهگرين. بۆيه ئەگەر تۆزقالتيك پىزى لىبكهينهوه لهبرى
"مهحكومين"، دهستهواژهى "سوپاسگوزارين" ههڵدهبژيرين.

دهى ئىدى كاتى ئەوه هاتوه وهلامى پرسيارهكەت بدهينهوه كه
هەر لهسەرتهى گفتوگۆكهمانهوه كرديبوت.

تۆ پرسيت: "مادهم ههمووشتيک له قهدهرماندا نووسراوه، ئىدى
بۆچى كاتيک كاری چهوت و خراب دهكەم، تاوانبار منم؟ خو ئەگەر له
قهدهردا نه نووسرايه ئەو كات منيش چهوتكاريم ههڵنهدهبژارد؟

مادهم خودا ده زانیت چ ده کهم و به و پتیه ش له قه ده مردا
نووسیویه تی، ئیتیر گوناھی من چیه! خو کاریکم له ده ست نایه ت،
چونکه له قه ده مردا نووسراوه؟".

هیچ دل له دل مه ده، هه ریه که له م پرسیارانه وه لامیکیان هه یه،
به لام بهرله وه شتیک هه یه ده رباره ی قه ده ر پتویسته باسی بکه ین.
بابه تیک ده رباره ی قه ده ر که ناییت قه ت باسی لئوه بکه ین!

چ لیکدانه وه یه ک دهر باره ی قه دهر مه تر سیدار و ریگه پیینه دراوه؟

یه کیک بوو له پۆژه خوشه کانی سه رده می خوشگوزهرانی^۱.
ژماره یه ک له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ له ده وری یه ک خړپوو بوونه وه و
به گه رموگوری گفتوگویان له باره ی قه دهر یانه وه ده کرد. له پیر
پیغه مبه ری نازدار ﷺ ده رکه وت و په ست بوو له وه ی به م جوړه
مشتومر له باره ی قه دهر وه ده کهن، بۆیه مناقه شه کردنی له سه ر

۱- سه رده می خوشگوزهرانی، خوشبه ختی: مه به ست لئی سه رده می پیغه مبه ر ﷺ و
خه لیغه کانی راشیدینه. به عه ره بی پیی ده وتریت (عصر السعاده).

بابه تی هاوشیوه قه دهغه کرد. فهرمووی: "ئه وانی پیش ئیوه بهم جوړه موناقه شه یان ده کرد بویه به تیاچوون سزادران".

ئه ی باشه ئیمه که ئیستا باسی قه دهر ده کهین، هه له مان

کردووه؟

ئایا بهم کاره سنووری خو مان تیپه پاندووه؟

"خودا ده زانییت، ئیوه نازان"

هر له کۆنه وه زانایانی مه زنی ئیسلام په رتووکیان دهر باره ی قه دهر نووسیوه و لیکیان داوه ته وه. بیگومان ناکریت ئه و زانایانه ئاگاداری هوشداریه که ی پیغه مبه ر ﷺ نه بووین یا خود زانیبیتیان و گوپراه لییان نه کردبیت.

بابه تی قه دهر، هاوشیوه ی ته وای بنه ماکانی دیکه ی ئیمان له ئیسلامدا قسه ی له سه ر ده کریت، باوه پداران پرسیری له باره وه ده که ن و وه دوی وه لاهه که شی ده که ون، به لام لایه نیکی قه دهر هه یه موناقه شه کردنی له نیوان مرؤفه کاندای شتیکی دروست نییه؛ چونکه

۱- سنن ابن ماجه: ۸۲.

هەرۆك چۆن چاوی مرۆفە توانای بینینی هەموو تەنێکی نییه،
 گوێچكەى توانای بیستنی هەموو دەنگێك و، دەستی توانای
 درێژبوونی بۆ هەموو شتێك و، قاچی توانای پۆیشتنی بە هەموو
 پێگایەك و، شانای توانای هەلگرتنی هەموو بارێکی نییه، هەرواش
 ژیری مرۆفە توانای تیگە یشتنی لە هەموو چەمكێك نییه.

بۆ نموونه كەسانێك لەوانە یە پرسیارى ئەوهی: "ئایا بۆچی نەك
 سەردەمێكى دیکە بەلكو ئیستا هاتوونەتە دنیاوه" بێیتە خولیاى
 مێشكیان!

بەلام پېويستە بزانتىن، بېجگە لە بەدبەھتەنە رەكەمان - كە لە
نەبوونەو ھەينايىنە بوون و پاشان كردينى بەو مرقۇئەى ئىستا ھەين-
كەسى دىكە ھۆكارى ئەمە نازانئەت.

ھەندىك جار من گازندەم دەكرد لەوھى "بۆچى لە سەردەمى
خۆشبەختىدا نەژيام و ئىستا لەم سەردەمدا ھاتوومەتە دنياوہ؟"
دياربوو ھەستى خۆشئى ژيان لە سەردەمى پېغەمبەر ﷺ و،
ھاودەمىكردى و، بىنىنى پووخسارى و، بىستنى دەنگى و،
ماچكردى دەستى پىرۆزى پالى پېوھنا بووم بۆ ئەم بۆچوونە. دروست
بىرنەكرنەو ھەربارەى ئەوھى خودا بۆچى لەو سەردەمدا
بەدبەھتەنە ھىناوم، واىكرد كەم كەم دەنگى ناپەزايى لە ناخمدا
بەرزىتەو ھە.

ماوھەك ھەر دەموت و دەموتەو ھە: "ئاخ! خۆزگە لە سەردەمى
پېغەمبەردا دەژيام! باشە من بۆچى لەم سەردەمدا دەژىم؟"

لەبرى ئەوھى ھەردەم سوپاسگوزارىم بەرامبەر ئەو قەدەرەى
خودا پېمى بەخشىو ھە، كەچى بەپېچەوانەو ھە، ناپازىبووم! بە ئەقلى
ناكامم، سووربووم لەسەر ئەوھى ئەگەر لە سەردەمى خۆشبەختىدا
ژىابام لە ئىستام باشتر دەبوو، بەلام خالىكى زۆر بنەپەرتىم

له بیرکردبوو، ئه ویش: له سهردهمی خوشبهختیدا هه موو که سێک خوشبهخت نه بووبوو. خو ئه بوبه کر و ئه بوجه هل، هه ر دووکیان له سهردهمی خوشبهختیدا ده ژیان.

ئه ی من چۆن هینده دئنیام له وهی ئه گه ر له و چاخه دا ژیا بام ده بوومه هاوه لی پیغه مبه ر ﷺ؟

خودا بمانپارێزیت، ده کرا یه کێک بووما یه له و بیباوه پانه ی له شه پی به دردا شمشیریان له پیغه مبه ر ﷺ هه لکیشا.

ئه ی باشه ئه م ئه گه ره ی که ئیستا دوا ی (١٤٠٠) سال بیری لیده که مه وه مووه کانم گرژده بن؛ یه کێک نه ده بوو له ئه گه ره کانی چاره نووسی من؟

به لام ئه وه تا هه نووکه هه ست به ئاسوده ییه کی وا ده که م، ده لئی که شتییه کم له شه پۆله زه به لاهه کانی ده ریا پرگا ریووم و گه یشتوومه ته که ناروا ی سه لامه تی.

ئایینی ئیسلام هات و سهردهمه کانی پۆشن کرده وه، وه ک تاجیک چوو ه سه ر سه ری جیهان. ئیدی منیش چاوم به دنیا یه کی وادا هه له ئینا و پیویسته سه ره تا ستایشی ئه مه بکه م.

بهائی پراسته (۱۴۰۰) سال دورم له بینینی پیغه مبر ﷺ به چاوی
ناسایی و بوون به هاوپی هاوه لانی، به لام ئه و ندهش دورم له وانه ی
بی شه رمانه دوژمنایه تیجان ده کرد.

له کاتی کدا به رده وام مه و دای نیوان خوّم و بییا و ه پان فراوان
ده که م، هاوکات به یاد کردنه وه و شوینکه و ته بوون خوّم له پیغه مبر
ﷺ و هاوه لانی نزیکتر ده که مه وه. واته بوونم له م سه رده مه دا
باشترینه بۆ من!

گه وره ترین چاکهش ئه وه یه خودا له قه ده رمدا "هاتنه دنیا" ی
نووسیوه.

ره خنه گرتن له وه ی "با له بری ئه م سه رده مه له و سه رده مه دا
بژیامایه، له بری ئه م ولاته له فلان ولات بهاتمایه ته دنیا وه " شتیکی
شیاو نییه بۆ مرۆفی ژیر. بیگومان خودای تاقانه زانایه به وه ی چی
باشترینه، نه ک من.

خودای گه وره ده قه رموویت: (له وانه یه شتیکتان پی ناخوش بیّت،
که چی خیری تیدا بیّت بۆتان، هه روه ها له وانه یه شتیکتان پی خووش
بیّت، که چی زیانتانی تیدا بیّت. خودا به نهینیی کار ده زانیّت و
ده زانیّت چی خیری تیدا یه بۆتان، ئیوه نایزانن) البقرة: ۲۱۶.

خۆ ئەگەر هېشتا بلیت من خوازیارم لەسەر دەمی پێغەمبەردا
ژیا بام و یەکیک بوومیە لە هاوێلان، ئەوا من بە ئایەتیک وەلامت
دەدەمەوه:

خودای گەرە دەفەر موویت: (گەشتن بەم لیخۆش بوون و بەم
بەهشتە فەزڵ و لوتفی خودایە بە هەرکەسیکی دەدات کە خۆی
مەیلی لێ بیت و، خودا خاوەنی فەزڵ و لوتفی گەرە (الحدید: ۲۱).
هیچ کاتیک ناتوانین تەواو تیبگەین لە هۆکاری بنەپەتیی
هاتنە دنیا مان لەم سەردەم و ولاتە و پەرەگە زمان ئایا کچ بیت یان کوپ.
خۆ ئەمانە هەموویان ویستی بە دیهێنەرە کەمانی لەسەرە.
بەم جۆرە پێشە و امان پێناییمان دەکات مونا قەشە ئێم لایەنە
قەدەر نەکەین، چونکە ناگەینە هیچ دەرە نجامیک، تەنانەت
رایسپاردووین هاو دەمی ئەوانەش نەکەین کە مونا قەشە لەسەر
دەکەن.

بۆچی بەشپىك له مروۆقهكان ههژارن و ئهوانى ديكه دهوله مهندين؟

(ئيمه تاقيتان دهكهينهوه و دووچارى ههندي ترس و برسيتى و كه ميبى دارايى و مردن و كه ميبى به رويوومتان دهكهين، تا بزائين كى خوگر دهبى و كى بيزارى دهرده برپيت. ئه ي موحه ممه د موژده بده به خوگرهكان كه خوداي گهوره رووى ميهره بانبي لتيانه و رهحمه تيان به سهردا ده باريتيت* ئه و خوگرانه ي كاتى تووشى به لايه ك دهبى بيزار نابن و په خنه له كارى خودا ناگرن و ده ليين: ئيمه هه موومان مولكى خوداين و له پاشه روژيشدا بو لاي ئه و ده گه پرئينه وه، چيمان به سهرديتيت ئاره زووى خو به تى) البقرة: 100-107.

سه رده ميك پادشايه ك هه بوو. بى ئه وه ي هيچ پيويستى به گه له كه ي بيت، خه لات و ديارى به نرخی پى ده به خشين، به لام به يه كسانى و هه مان ديارى نه ده دايه خه لك، به لكو بيويستايه چهن د بDATE هه ركه سيك ئه وه نده ي ده دايه، له بهر حيكه مه ت و داناييه ك كه

ته نیا خۆی پیشووهخت دهیزانی، زۆری ده به خشییه هه ندیک کهس و
که می ده به خشییه به شیککی دیکه.

به شیک له گه ل بی گویدانه که م و زۆری بپی دیارییه کان ده یانوت:
"ئه مه دیاریی پادشایه. دیاریی پادشایه که ده به خشییت بی ئه وهی
مه جבורی به خشین بیّت، که واته که م و زۆری تیدا نابیّت"،
خه لاته که یان ماچ ده کرد و ده یان خسته سه ر سه ریان و
سو پاسگوزارییان نیشان ده دا.

هه رچی به شه که ی دیکه ی گه له که شه خه لاتی خۆیان و ئه وان
دیکه یان به راورد ده کرد و هه میشه سکا لایان ده کرد: "ئه م پادشایه
بو وا ده کات، زۆر ده داته ئه وان و که م به ئیمه. ده بیّت دادوهری له
کوئی ئه مه دا بیّت؟".

به هۆی ئه وهی هه رده م چاویان له سه ر به شی که سانی دیکه بوو،
بویه به شه که ی خۆیانیان نه ده بینی. وه ک بلییت پادشا ناچاره
خه لاتیان بکات.

ئه مه له کاتی که نه پادشا ناچار بوو خه لات بداته کهس، نه که سیک
مافی هه بوو به زۆر داوای خه لات له پادشا بکات.

ئەمە چىرۆككە بوو، وەرە ئىستا لە پوانگەى ئەم چىرۆكەو
سەيرى پىدەشتى وەلامەكان بکەين و وەلامى دوست بۆ
پرسىارەكەى تۆ ببىننەو.

– بەپاى تۆ پادشا ستەمى کردووە کە زۆرى دەبەخشىە

کەسانىک و کەمى بەوانى دیکە دەدا، ئايا نادادگەرى کردووە؟

– نەخىر، چونکە ستەم و نادادگەرى کاتىک دەبىت کە شتى

کەسىکى دیکە زەوت بکەيت ياخود لات بىت و نەيدەيتەو، بەلام

خەزىنەکانى پادشا تەنيا هى خۆى بوون. کەسى دیکە پشکدار

نەبوو تىياندا. هەروەها ئەم بەگوێرەى ويستى خۆى خەلاتى

بەخشىووەتە خەلك. واتە کەس بۆى نىيە بلەيت بۆچى پادشا کەمى

داوہ بە من و زۆر بە کەسىکى دیکە، چونکە خۆ پادشا ناچار

نىيە خەلات بداتە خەلكى. ئەگەر ببەخشىت، ئەوا لە بەخشندەبى

خۆيەتى.

مرۆفیش بەهەمان شىوہىە. خوداى تاك و تەنھا بى ھىچ ناچارى و

پىويستىبەك مرۆفى لە نەبوونەو ھىنايەبوون. واتە خودا مرۆفى وەك

بەرد، درەخت ياخود مشكى كىلگە بەدینەھىنا، بەلكو وەك مرۆف

ھىنايەبوون.

چاوی بۆ بینین، گویچکە ی بۆ بیستن، زمانی بۆ ئاڤاوتن و لووتی
بۆ بۆنکردن پێبەخشی.

پووناکی، دەنگ، بۆن و تامی بەدیھینا... دەستی بۆ گرتن و قاچی
بۆ پۆیشتن پێداین.

خۆ دەکرا زیندەوهرێکی خۆل خۆر بووینایە، بەلام ئەو زاتە خۆلی
دەرخواردی درەخت دا و لەسەر پەلەکانی میوهی بۆ ئێمە
شۆپکردەو.

دەکرا زیندەوهرێکی گیاخۆر بووینایە، بەلام ئەو گیای درەخواری
ناژەلان دا و شیرێ ئەوانیشی پێشکەشی ئێمە کرد.

خۆ دەکرا بێ ئەو میوهی بزانی ههنگوین چیه بژین، بەلام ئەو
مێروویەکی چکۆلەیی بەناوی "هەنگ" هوه بەدیھینا و ههنگوینی
پێشکەش کردین که شیرینترین و بەسوودترین خۆراکه.

ئەگەر تەنیا یەك میوه - بۆ نمونە سیۆ-ی بەدیھینایە، ئەو کات
بە مێشکی کاماندا دەهات بڵین: "باشە سیۆ خۆشە، بەلام چ دەبوو
ئەگەر لە هاویندا میوهیەکی ئاوداری شیرینی گەرە ههبوایە بەو
گەرمایه نۆشمان بکردایە"؟

ئەى پېم نالئيت خودا چ پئويستىيەكى بە بەدەيتئانى تام و بۆن و
رەنگ و شىۋەى جياواز ھەيە؟

پەرورەدگار، چوارەدورمانى بە تام و بۆنى جياواز، سەوزە و
مىۋەى فرەچەشن، گول و گولزار و درەختى ھەمەجۆر
رازاندوۋەتەۋە... لە ھەموو ئەمانە گرنگتر مېشكى خستە ناو كاسەى
سەرمان و ژىرىى پېبەخشىن، كە بەھۆيەۋە بوونى خۆمان و بوونى
زاتى خۆيى پېناساندووين.

ئايا گەر مەرۇف لە ناو ئەم ھەموو ناز و نىعمەتەدا ھاوشىۋەى
سكالاکەرانى ناو چىرۆكە كە تەماشائى مال و سامان و ئۆتۆمبىل و
پارەى كە سانى دىكە بكات و گازندە بكات بلئيت: "بۆچى نەيدايە
ئېمەش؟"، نەنگى نىيە؟

خودای گوره ده فەرموویت: (خودای گوره ئیوهی له سکی دایکتان دەرکردوو له حالیکدا که هیچتان نە دەزانی. ههروهها هیزی بیستن و بینین و دلی بۆ دروست کردوون بە لکو شوکرانه بۆیری خودا بکه ن) النحل: ۷۸.

ئوهی ده که ویتته سه ر ئیمه ی مرۆف سوپاسگوزارییه له به رامبه ر ئه وه هه موو به خشنده ییه ی خودا که بی ئه وه ی هیچ ناچار بێت ده یاننوینیت، نه ک سکا لاکردن له وانه ی پپی نه به خشیوین، ئه وه تا ده فەرموویت: (خودا پاداشی شایانی ئه وانه ده داته وه که شوکری ده که ن له سه ر نیعمه تی ئیسلام و له سه ری ده مینن و خوگر ده بن) آل عمران: ۱۴۴.

ههروهها ئه م دنیا یه دنیا ی تاقیکردنه وه یه، خودا که سانیک به ده وله مهندی و که سانیکی دیکه به هه ژاری تاقیده کاته وه.

خودای گوره ده فەرموویت: (زۆر چاک بزائن مال و دارایی و نه ولاد و نه وه تان هۆی ئاژاوه و نه گبه تین بۆتان و، خودای گوره ده یه ویت تاقیتان بکاته وه. به راستی پاداشی گوره و گران لای خودای گوره یه.) الأنفال: ۲۸

دوچار تاقیکردنه وه کۆتایی دیت، دهوله مه ند دهوله مندیتیه که ی
و هه ژار هه ژارییه که ی له دوا ی خۆی جیده هیلت و ده پروات.
دهره نجام نه و که سه ی له ژیا نی دوا پوژدا به چوونه به هه شت
پاداشت ده دریتته وه، نه وه ئیدی براوه یه.

بۆچی که سانیك جوانن و که سانیك ناشیرین؟

نه م بابه ته ش هاوشیوه ی بابه تی دهوله مند ی و هه ژارییه؛
سو پاسگوزاری به رامبه ر نه وه ی هه مانه و ئارامگری له سه ر نه وه ی
نیمانه. واته وه ک دهوله مند ی و هه ژاری، جوانی و ناشیرینیش
پرسیاریکی تاقیکردنه وه که یه.

جگه له وه، خۆ ئیمه ی به نده مافمان نییه داوا ی بالایه کی به رزتر،
قژیکی خاوتر، چاویکی په نگاوپه نگتر و پوو خساریکی جوانتر بکه ین..
به لام زۆر هۆکاری دیکه هه یه پالنه رمانه بۆ شوکرانه بژییری له سه ر
نه وه ی وه ک مرۆف به دیه یتراوین.

جوانی و ناشیرینی راسته‌قینه

بابه‌تی (جوانی و ناشیرینی) مان به‌وردی له په‌رتووی "بۆچی ناتوانم خودا ببینم" دا باس کرد، بۆیه پیشنیاز ده‌که‌م دووباره‌ئو په‌رتووکه بخوینیته‌وه، به‌لام پیم وایه وه‌بیره‌ینانه‌وه‌ی ته‌نیا که‌می‌ک له‌و بابته‌ه به‌سه بۆ تیگه‌یشتنت:

جلوبه‌رگیکی جوان ده‌کریت ئیمه جوان نیشانبدات، به‌لام به‌س نییه بۆ ئه‌وه‌ی به‌پراستی جوان بین. چونکه کاتی‌ک جله‌که‌مان دا‌که‌ند، ئیدی جوانییه‌که‌ش داده‌مال‌ریت له‌به‌رمان و له‌دۆلابه‌که‌دا به‌ه‌لواسراوی ده‌می‌نیته‌وه، بۆیه ئه‌و جوانییه‌ی پۆشاک پیمان ده‌دات، جوانییه‌کی کاتییه و هی ئیمه نییه. له‌گه‌ل لابردنی پۆشاکه‌که‌دا جوانییه‌که‌ش نامینیت.

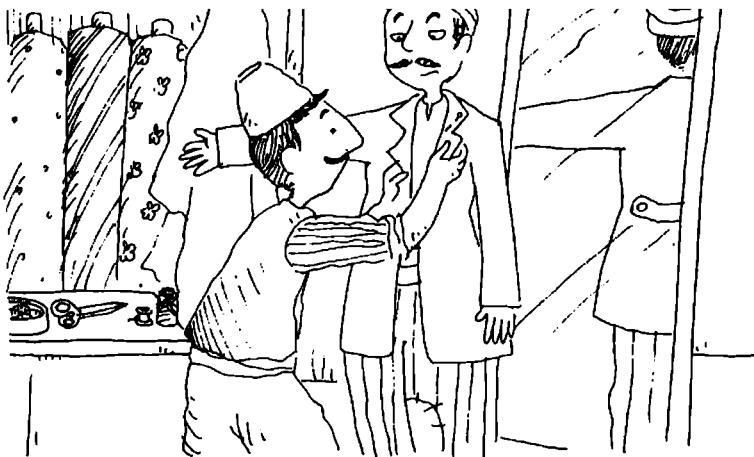
به‌ه‌مان شیوه؛ جلیکی ناشیرین ده‌کریت ناشیرین نیشانمان بدات، به‌لام به‌س نییه بۆ ئه‌وه‌ی ئیمه به‌پراستی ناشیرین بین. هه‌ر که جله‌که‌مان گۆری، ئیدی هیچ ئاسه‌واریکی ئه‌و ناشیرینییه نامینیت.

جەستە بۆ مرۆڧ وەك پۆشاك وایە. خۆ گومانیش لەوەدا نییە كە ئەم پۆشاكە -جەستە-یە چ جوان بێت چ ناشیرین، پۆژیک دادیت كۆن دەبیت و پاشان لە ژێر گلدا دەپزیت..

ئەو هی مرۆڧ دەكات بە مرۆڧ: (ژیروی و، پۆج و، ویزدان و، دل و، ئەندیشه و، هیوا و، بیروباوەر و، هەستی ترس و شادومانی و ئەو تاییەتمەندییانە یە كە لە ژێر ئەو جەستە یەدان).

هەروەها ئیمە هی مرۆڧ چ جوان چ ناشیرینمان، پۆژیک دیت مالتاواپی لەم دنیا یە دەكەین. ئەو هی لەگەلماندا دەمینیتتەو، چاكە و خراپە كانمانە، دادگەری و ستەمكاری، سەخاوت و پەزیلی، ئیمان یان بیباوەرپی، دواجار پاداشت یاخود سزایە!

بە دەستەواژە یە كی دیکە، جوانی و ناشیرینیە پاستەقینەكان..
واتە ئەوكاتە دیاریدەدات كی بە پاستی جوانە و كی ناشیرین.

نایا که مئه ندام، سته می لیکراوه؟

سه رده مانیک به رگدروویه که هه بوو. به رگدروویه کی تا بلتیت ده ستره نگین بوو! به هژی ناوازه می ئه و جلکانه می دهیدروون، ناوبانگی به هه موو لایه کدا بلاو بوو بووه وه.

ئه م به رگدرووه، که سئیکی هه ژاری به کری گرتبوو تا کو ئه و پۆشاکانه می له به ردا تا قییکاته وه که دهیدروون.

جلوبه رگی یه که له یه که قه شه نگتری له سه ر پیاوه می هه ژار تا قیده کرده وه و ورد ده بووه وه له شیوازی وه ستان و ریکوپتیکیه که می. به پیتی شاره زایی و ویستی خۆی ده یبری، که موزیادی ده کرد و دهیدووری.

پوڙيكيان كابرآى هه ڙار-ئيدي نازانم داخو پوڙانى نه بوونى و نه دارى بيرچووبووه ياخو چى - به بهرگدرووه زاناكهى وت: "نه رى تو بوجى نه م جلهى بهر من ده بريت و قارسى ده كهيت! ته واو پريك بوو به بهرم. نه دى نابينيت چهند جوانه له بهرمدا و ليم هاتووه؟".

بهرگدرووه كهش وه لآمى كابرآى به م شيوه يه دايه وه:

"تو به چ مافيك وا به من ده لئيت! خو نه و جلهى له بهر تدايه هى تو نييه، به لكو من بو مه به ستيكى تاييه تى خو م كردوومه ته بهرت. بپين و قارس كردنه كهشى له بهر چهند حيكه مه تيكه كه تو نايزانيت. بويه كورت يان دريڙى ده كه مه وه، چو ن نارهنوم لئيت وا ده يدرووم.. نهى پيم نالئيت تو چيت به سه رهاتووه. نايا پوڙانى نه دارى خو ت بيرچووه ته وه؟ له برى نه وهى شوكرانه بڙير بيت، په خنه له من ده گريت؟!".

چيروكه كه مان لي ره دا ته واو بوو..

ئيسا تو بيريك له جهستهى خو ت بكه ره وه!

كاتيك چاوت به دنيا هه له پنا، به بهرگيكي تاييه ت به مروشه وه هاتيه دنيا وه. زور باش ده زانيت، هيچ پاره يه كت نه دابوو له بهر ام بهر

وهرگرتنى ئەو جله دا. ھىچ بەرامبەر ئىكت نە دا بوو لە پىناو ئەو ھى لەبرى مەپتەك - كە ئىستا لە تۆرە ھى سەر پىندا ھى لە كوشتارگە - بىتە مەپتەك و ئىستا ئەم پەرتووكە بخوینىتە ھە.

ئەو خودا ھەندە ھى تۆى لە نە بوونە ھە ھىنا ھە تە بوون، لەبرى بەرد و دار كەردووشىتى بە مەپتەك. ھەروەك چۆن نە يكر دوويت بە شىلم يان دار ھەرمى.. يا خود كۆتر، يا كە روپشك، يا سىسرك.. چونكە سەردەمانىك نە تۆ ھە بوويت نە ئەوان!

بۆ خودا ھىچ جىاوازيەكى نە بوو كە تۆ ھەك مەپتەك يان ھەرىك لەو گىاندارانە ھى دىكە ھى ناومان ھىنا بە دىبەھىنىت. تە نىا ئەو ھەندە نە بىت خودا وىستى لە سەر بوو تۆ ھەك مەپتەك بىتە بوون. ھەر بەو جۆرەش لە سەر جوانترىن شىو ھە دىبەھىنايت.

كاتىك لە داىك بوويت لەبرى پىستە ھى بەر خۆلە يەك، بە پىستى مەپتەك بوونە ھە لە داىك بوويت. ئاىا ئەگەر بۆت بلووايە، ئەو پۆشاكەت دادەكەند؟

بۆ نمونە لەبرى ئەو ھى مەپتەكى شەل بىت، ھەزەت دەكرد پشیلە يەكى چوار پى بوويتايە ھەمىشە لە سەر چوار پى ساغ و سەلىم راو ھە ستايتايە؟

ئەى ئەگەر چاوت نابىنا بووايه؟

دەستەكانت گۆج بوونايه؟

گویت كەر بووايه؟

مروفايه تىي خۆت دەگۆرييه وه؟

خودا يارمە تىي برا و خوشكاني خاوهن پىداويستىي تاييه تمان

بدات، ئىمەى لە شساغ ناتوانىن تەواو تىبگەين لە ئەستەمى و

زەحمەتى ژيانى پۆزانەى ئەوان، بەلام هەلومەرج هەرچۆنىك بىت،

مروفا دەست لە مروفا بوونى خۆى هەلناگرىت. ئەى تخوا وانىيه؟

تكايه بە هەلە لىم تىمەگە، من لىرەدا هەلنادەم مردنت نىشان دەم

و پازىت بگەم بە سورىژە، ياخود خراپترىنت نىشان بدەم و پازىت

بگەم بە خراپ، بەلكو هەلئە دەم ئەوەت تىبگەيه نم كە ئەوانەى

پىمان دراون چەندە بەنرخ و بەبەهان. خۆ ئەگەر قايل نەبين بەوەى

هەمانە، توانا و بازووى يارىزانە بەناوبانگەكانى گۆرەپان و

مەيدانىشمان پىبدرىت، ديسان هەر پىي دلخۆش نابىن.

خۆ لە پراستىدا ئەگەر ئىمە بۆ هەتا هەتا يە لەم دنيايەدا بژيانايە،

ئەوكات كە مەندامى دەبووه كارەساتىكى مەزن لەسەر شانمان.

بەلام ئاشكرايە ژيانى ئەم دنيايە ژيانىكى جاويدانى نىيە، بەلكو
 ژيانى جاويدانى لەو دنيا چاوەروانمانە. پۆڭك دىت ھەموومان
 مائاوايى لە جىھان دەكەين. خۆشەويستانمان جەستەى ساردوسر و
 بېگيانمان ھاوشيوەى تۆوى درەخت لە گلدا دەنيزن.

كاتىك پۆزى زىندوكردەوہى مزگىنيدراو داھات، وەك ئەوہى
 خوداى تاقانە بەلئىنداوہ، بەھارى ھەمىشەى تەمەن دىت و زىندو
 دەبينەوہ و دەگەپئىنەوہ زىدى ئەسلى خۇمان.

ئەو كەسانەى بۆ ماوہىەكى كاتى لىرە نابىنان، لەوى بۆ
 ھەتاھەتايە دەبينن. ئەو كەسانەى لىرە بۆ ماوہىەك قاچيان تەواو
 نىيە، لەوى بۆ ھەمىشە لە پياسە و گەراندان.

پىقەمبەر ﷺ دەفەر مويت:
 "ئەوانەى لە دنيا دا لەش ساغ بوون،
 كاتىك لە پۆزى قىيامەتدا دەبينن
 چەندە پاداشت بە كەسانى بەلادار
 دەدرىت، ئاوات دەخوازن كە

ئەمانیش لە دنیادا پێستیان ئی بکرایەتەو! " ١

هەروەها پێغەمبەر ﷺ لە فەرموودەیەکی قودسیدا دەفەرمویت:

"خودای گەورە دەفەرمویت: کاتێک دوو چاوە بەو شیرین و نازدارییە،

لە بەندەیی خۆمم سەندەو و گێڕۆدەیی داوی کوێریم کرد و ئەویش

مەردانە لە ژێر باری تاقیکردنەووەی مندا نارامی گرت و ددانی بەخۆیدا

گرت و، بە بەشی من پازیی بوو، ئەووە منیش هەقی بۆ دەکەمەو و

لەباتی ئەو دوو چاوە، لە قیامەتدا بەهەشتی دەدەمئ". ٢

١- سنن الترمذی: ٢٣٨٤

٢- صحیح البخاری: ٥٢٣٦

مادهم خودا بوخوی ده زانییت من له داهاتوودا چی ده کهم، ئیتر ئه وکات تاوانی من چیه؟

ئایا قهت بیرت کردووته وه له جیاوازی نیوان زانین و کردن؟
ئه گهر نه ختیك بیر بکهینه وه ده بینین: له ناو خودی پرسیاوی
"مادهم خودا بوخوی ده زانییت من له داهاتوودا چی ده کهم، ئیدی
ئه وکات تاوانی من چیه؟" دا وه لامه که ههیه .

به گویره ی پرسیا ره که، بکه منم، زاناش به کرده وه که ی من
خودایه ! ئایا ئه گهر له م نیوه نده دا کرده یه کی خراب هه بییت هی
کئییه؟

بیگومان کی ئه نجامی بدات، هی ئه وه !

قەدەر بریتییە لە زانستی خودای تاقانە بە پابردوو و داھاتوو،
خولقاندنی پروداوەکانی دنیا بە گۆیڕە ی زانستەکە ی. بە وپییە خودا
زانایە بەوە ی من و تو و ھەموو مرقۆقەکانی دیکە سبە ی چ دەکە ی ن.
لە بەرئەو ھەش دەزانیت لە دەفتەری قەدەرماندا کردەو ھەکانی پابردوو و
داھاتوومان تو مارکراون.

باشە ھۆکاری ئەنجامدانی ھەلەکانمان ئەو ھە یە لە قەدەرماندا
نووسراو ھ؟ یاخود بە ھۆی ئەو ھە ی خودا بە زانستی بیسنووری خۆی
دەزانیت بەندەکە ی چ ھەلە یە ک دەکات بۆیە لە چارە ی نووسیو ھ؟

بیگومان بژاردە ی دوو ھم پاستە !

کردگار لە بەرئەو ھە ی بە زانستی بی سنووری خۆی دەزانیت ئیمە چ
کارێک دەکە ی ن، بۆیە نووسیو ھە تی.

کەواتە کاتێک ھەلە یان تاوانێک دەکە ی ن مافمان نییە بڵێ ی ن: "چ
بکە م، خودا وا لە قەدەر م نووسیو ھ. تاوانی من چییە؟" یان
"مادە م لە قەدەر م دا وا نووسراو ھ، ئیتر ھیچ لە دەست دیت؟".

•••

ھاوشیو ھە ی پەرتوو کەکانی دیکە ی ئە م زنجیرە یە، کاتێک بابە تیکت
بۆ شیدە کە مەو ھ، ھەول دە دە م بە نمونە ی پێویست تێتبیگە یە نم.

نمونه وهك دوربينيك وايه و پيگاي دورى تيگه يشتن نزيك ده كاته وه .

ئيستا چيروكيكي په يوه نديدار به بابه ته كه ت بو باس ده كه م، به و شيوه په سانتر له مه به سته كه م تيده گه يت:

كابراى سهر گرده كه

دوو برادر له سهر لووتكه ي ته پولكه يه ك دانىشتبون، به دهم وتويژوه ته ماشاى ديمه نى چوارده وريان ده كرد. له داميني به رزاييه كه دا هيلكي ناسنين هه بوو، هه موو چهنه كاتزمير جاريك شه مه نده فريكي پيدا تيده په رى.

دواى ماوه يه ك دهنگى زهنگى شه مه نده فريك هات. نا نا، دوو

شه مه نده فهر!

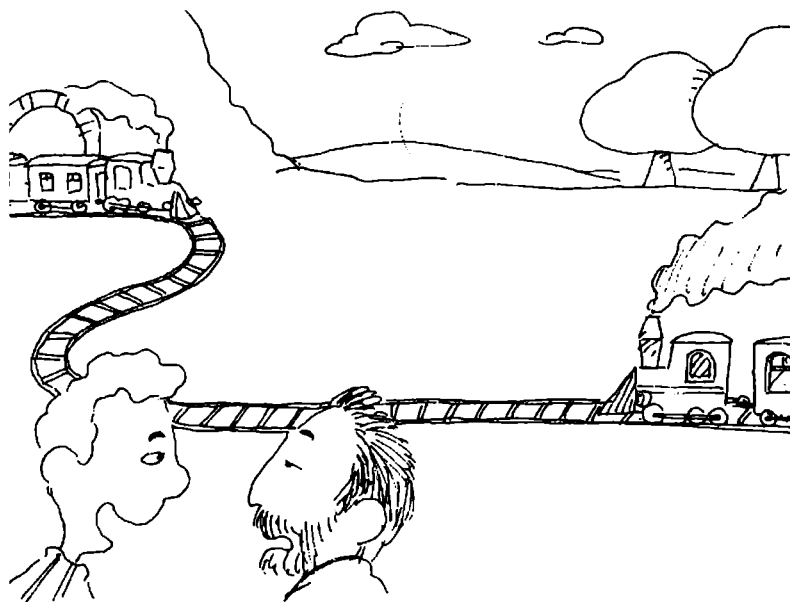
- شه مه نده فريك وا ديټ.

- تو بليني له كام لاره بيت؟

- بروانه له ولايه وه!

- به لام خو له ولاشه وه وا ديټ!

- نا كاكي خو م، چون شتى وا ده بيت؟

- ده سه پرکه!

- ئه‌ی هاوار، خۆ ئه‌وه تا له ههردوو لاره شه‌مه‌نده‌فه‌ر دیت. ئه‌ی

ئێستا چ پووده‌دات؟

- له‌سه‌دا نه‌وه‌د پێکدا‌ده‌کێشن.

- ئه‌ری ده‌ بێده‌نگ به‌، ده‌م به‌ هاوار مه‌به‌ و قسه‌ی خراب مه‌که‌!

- براله‌، تۆ بۆی من چه‌ز بکه‌م پێکدا‌بکێشن؟ به‌لام هه‌رکه‌سه‌یک

لێ‌روه‌ ته‌ماشای بکات و بیانبنیت، ده‌بینیت و ده‌زانیت ئه‌وه‌وه‌

شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌ تۆزیکێ دیکه‌ ده‌کێشن به‌یه‌کدا!

- دیسان تۆ وا مه‌لی! له‌وانه‌یه‌ هیچ پووداوێک پوونه‌دات.

- پشت به خودا پرونادات! به لام ته ماشا، زور لیک نزیکیوونه وه و نییه تی وه ستانیان نییه. من ده لیم ده کیشن به یه کدا! ... ئه وه تا پیکیانداکیشا!

- باش بوو واتکرد؟

- من چیم کردووه؟

- له وکاته وه ده لیت ده کیشن به یه کدا، ده کیشن به یه کدا! تا کو

ئه وانیش پیکیاندا!

- ئای خودایه، ئه وه تو ژیریت له ده ستداوه! یانی له بهرئه وه ی

من زانیم و هه والمداء، دوو شه مهنده فره که پیکیاندا؟!!

- بیگومان، ئه گهر تو نه تزانیایه و نه توتایه، ئه وا ده عمیان

نه ده کرد.

- من له ژیانمدا شتی وا سه یرم نه بیستوو! شه مهنده فره که کان

پیکیاندا و بهر له پروداوه که من زانیم. له بهرئه وه ی زانیم، هه والمداء.

به لام خو له بهر زانین و هه والمدانی من، شه مهنده فره که کان ده عمیان

نه کرد. ته نیا له بهرئه وه ی پیشتر ره وتی دژی به کیان و ئه وه م ده بیینی

که پاش که میکی دیکه پیکدا ده کیشن، پروداوه که م زانی و هه والمداء.

ئەگەرنا قەت دەببیت بەھۆی ئەوہی من وتوومە دەکیشن بەیەکدا، دوو
شەمەندەفەری زەبەلاح پووبەپوو بکیشن بەیەکدا؟
- پاست دەکەیت.

- وایە، بەلام وابزانم تۆ نہختیک درەنگ لەمە تیگەیشیت..
ئیستا وەرە ئەم چیرۆکە بەینە و بەرجەستەى بکە و پرسیارەکەى
خۆمان ھەلبەسەنگیتە. پرسیارەکە چى بوو؟
"مادەم خودا بۆخۆى دەزانیت من لە داھاتوودا چى دەکەم، ئەى
ئەوکات تاوانى من چىیە؟"

با بلیین من ھەلەیەکم کرد، بۆ نمونە درۆیەکم کرد.
ئەوکات دەکریت بلییت: "لە قەدەرمدا درۆکردن نووسرابوو بۆیە
درۆم کرد. واتە بیتاوانم؟"

ئەگەر بتوانم شتیکی وا بلییم، ئەوا دەببیت ماف بەدەمە کابرای سەر
گرەدەکەش کە دەیوت: "لەبەرئەوہى تۆ زانیست و ھەوالی
پیکداکیشانت دان، بۆیە دوو شەمەندەفەرەکە پیکیانداکیشا. تۆ
ئەوانت پیکداکیشا".

بەلى له قەدەرى مندا درۆکردن نووسرابوو، بەلام درۆکردنى من
بەھۆى نووسراوہکەى ناو قەدەرەوہ نەبوو، بەلکو لەبەرئەوہى خودا

به زانستی بی سنووری فراوانی خوی دهیزانی من درۆ دهکه م بۆیه له
قهدهرمدا نووسیی..

ئهی باشه، تاوانی من چییه؟

تاوانی من درۆکردنه! بۆیه ناتوانم تاوانهکه م بخه م سه ر
قهدهرهکه م.

ئمه پێك وهك كه سێك وایه كه دزیی کردبیت و له دادگا به م
شیوهیه بهرگری له خوی بکات:

"چ بکه م جه نابی دادوهر! له قهدهرمدا دزیکردن نووسراوه.
ئه گه ر له قهدهرم نه نووسرایه، دزیم نه ده کرد. من قوربانیی دهستی
قهدهرم."

ئايا قەدەر زۆرمان لېناكات؟

پۇڭتېكىيان لە ماركىتتە كەي لاي مالى خۇمان ميوەم دە كېرى، لەو كاتەدا پرسىيارىك دەربارەي قەدەر لام دروستبوو. ئىتر نازانم چۇن مرۇفۇ لەكاتى ھەرمى كېرىندا پرسىيار دەربارەي قەدەر لە مېشكىدا دروست دەبىت؟ پرسىيارەكە بەم جۆرە لام گە لالە بوو:

عە لاگە يەكەم ھېنا و لەسەر مېزى ميوەكان دەستمكرد بە ھەلبۇاردنى ھەرمى.

دانه دانە لە ھەرمىكان وردە بوومەو، ئەگەر فليقاوييەكى بچوكم پېوھ بېنىيايە دامدە نايەوھ و نەمدە خستە ناو عە لاگە كەوھ. سى دانە ھەرمى ناوازەم بەرچاوكەوت.

به لآم ته نيا دوو دانم مابوو به شى پئويستى خۆم پرىكه مه وه . رڤك
له وكاتهى دهستم بۆ سڤيه م دانه دريژكرد، پرسياره كه هات به
ميشكدا. دهنگيك له ناخمه وه وتى: "له قه ده رتدا كړپنى كام
هرميانه هه يه، هه ر ئه وان هه لده بژيړيت. ئه گه ر له قه ده رتدا
هرمييه كى گه نيو هه بيټ، بى هه لبراردنى ئه وه رمييه ليره ناچيته
ده روه ! كه وايه چ مانايه كى هه يه من دانه دانه ته ماشاى هه رميكان
ده كم و هه لئانده بژيړم. چاوت داخه و هه رچييه ك هات به ده سندا
بيهاوه ناو عه لاگه كه ته وه !"

ئيدى سهرم لڤتتڤچوو، ته ماشاى هه رميكانى دهستم ده كرد: يانى
من به هه وانته له وكاته وه هه رمى هه لده بژيړم؟
چهند خوله كيك له به رده م ميژى ميوه كاندا وه ستام. دواتر به
خۆم وت:

له سهر ئه م ميژه هه م هه رمى باش هه يه هه م گه نيو.. ده كرڤت من
هه رمى ساغ يان هه رمى گه نيو بخمه نيو عه لاگه كه مه وه ..
هه لبراردنى هه رميكان ئه ركى سهر شانى منه .

مروڤ به جوړيك ئافه رينراوه كه تواناى هه لبراردن و
ليكجودا كرده وهى هه رميكانى هه يه .

میشکم پیدراوه بۆ بیرکردنه وه و چاو بۆ بینین، بۆیه بیگومان
 ههرمیکان هه لده بژێرم و به و جۆره ده یکرم. واته باش و خراپی
 لیکجیاده که مه وه.

هیچ که سیک له خۆرا نه هاتوه زۆرم لیبکات ههرمی گهنیو بکرم.
 بۆیه کاتیک ههرمی گهنیوم هه لبژارد مانی ئه وه م نییه بلیم: "له
 قه ده رمدا کرینی ههرمی گهنیو هه بوو. قه ده ر منی ناچار به کرینی
 ههرمی گهنیو کرد".

ئه گه ر وابلیم ئه وکات ماله وه پیم ده لئین: "ئه ی چاوت نه یده بیینی
 وا ئه م خراپانه ت کرپوه؟ خودا چاو و ئه قلی پیداویت. توانای
 جودا کردنه وه ی باش و خراپ، ساغ و گهنیوی پیداویت. که چی تۆ

عەلاگەيەك ھەرمىي گەنيوت پىركردووه و لەگەڵ خۆت ھىناوتەوھ . ئەي
ھاوار! ئەمە چ كىرپىنكى خراپە! "

كەواتە؛ لەكاتىكدا مێزەكەي بەردەمم پىر بۆو لە ميوەي تازە و
ساغ و من چووم گەنيوھەكانم ھەلبژارد، ئىدى من بەرپىسىارم و ناتوانم
قەدەر تۆمەتبار بكەم .

باش و خراپى ھەموو شتێك ھەر قەدەرە

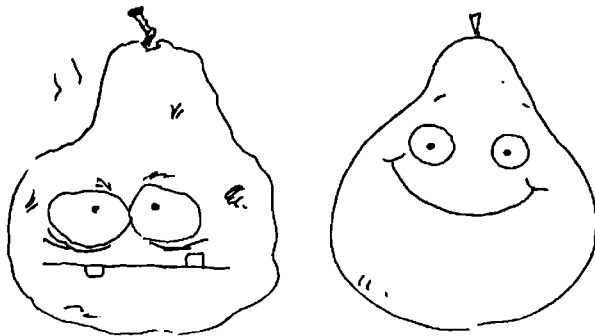
ئەسلى بابەتەكە ئەمەيە؛ ئەگەرچى ھەرمىكان دانە دانە ھەلبژيرت
ياخود ھەروا بى سەيركردن عەلاگەكەت پىرپكەيت، ديسان ھىچ
ھەرمىيەك نىيە تۆ بىكرپت و لە قەدەردا نەبىت، چونكە خودا بە
زانستى بى سنوور و فراوانى خۆي دەزانىت من ھەرمىي ساغ دەكپم
ياخود گەنيو. ئەمەش لە قەدەرەكەمدا نووسراوھ .

زانىنى خودا و نووسىنى ئەو قەدەرە بۆم، بەھىچ جۆرێك من ناچار
يان سنووردار ناكات. واتە بە ويسى خۆمە، بەھووت ھەرمىي باش
دەكپم، بەھووت ھەرمىي خراپ. تەنيا دواي ئەوھي ھەلمبژارد و كپم،
دەتوانم بلێم: "ئاي، كەوايە كپىنى ئەم ھەرمىيانە لە قەدەرمدا
نووسراوھ ."

به لئی وایه ...

هه موو که سیکی خاوهن ژیری کاتیک ده چپته بازار و سیو، یا هه رمی، یان تری جوان و گه ییو ده کریت، زور باش له وه تیده گات قه ده ناچاری نه کردوه به هه لباردنی ئه وانه ی کپیونی؛ چونکه ژیری و دل و ویژدانمان پیمان ده لیت چ باشه و چ خراب، کامه ساغه و کامه گه نیو.

قورئان و فهرموده کانی پیغه مبه ﷺ رینموونیمان ده که ن. گه ر بمانه ویت گوی له وان ده گرین، گه ر نه مانه ویت فه راموشیان ده که یین، واته بژارده که له دهستی ئیمه ی مرؤفدایه و هه ر خوشمان لیتی به رپرسیارین ...

ئايا باشتەر نەبوو خودا هيچ خراپە يەكى بە دینە هیئایە؟

(ئیمە بە خراپە و بە چاکە تاقیتان دەکەینەو بە دەرکەوتنی هەلوێستان لە
خۆشی و لە ناخۆشیدا و سەرەنجامیش دەگەرێرنەو بە لای خۆمان و
هەرکەس پاداشی شایانی خۆی وەر دەگرێت) الأنبیاء: ۳۵.

– "گومانمان نییە کە خودای تەو و تەنھا هەرچی شتی باش و
جوان و بەکەلگە بەدییدە هیئیت. بەو پێیە لەم گەردوونەدا
بەدیپنەریکی دیکە نییە، کەواتە دەبێت شتە ناشیرین و خراپ و
بیفرەکانیش هەر زاتی ئەو بەدیانبهینیت! باشە کەواتە هۆکارەکی
چییە؟ ئەگەر ئەو بەدینە هیئایە، مەرویش شوینی نەدەکەوت و
تووشی هەلە نەدەبوو. ئەو وانییە؟"

– با وەلامی پرسیارەکەت بە پرسیارێک بدەمەو:

چەند باش دەبوو ئەگەر لە تاقیکردنەوهدا مامۆستا تەنیا وەلامی
پاست بدات تاكو تۆ ھەلبژێریت و نمرەى تەواو بە دەستبەھێنیت.
ئەدى وا نىيە؟

ئەوكات تەمبەل و زىرەك ھەموو وەك يەك ھەمان نمرەيان
وەرەگرت! بەلێ ھەمووتان نمرەى تەواوتان وەرەگرت، بەلام
ئەوكاتە ئىدى ئەمە ناوى تاقیکردنەوه نەدەبوو.

لەم بارەدا وەك چۆن شەونخونى و سەعیى زۆر ھىچ ئەنجامىكى
جياوازی نەدەبوو، ھەرواش تەمبەلێکردن و پالدانەوه و نەخویندن
ئەنجامىكى خراپى نەدەبوو. لێرەدا قوتابىيانى سەعیكەر مافخوراو و،
تەمبەلەكان بە ھەمان ئاست سوودمەند دەبوون!

ژیانى دنیا بۆ مرۆڤ وەك تاقیکردنەوه يەك وایە. لێرە پاست و
چەوت، باش و خراپ، بەسوود و زیانبەخش، ھەلال و ھەرام...
ھەموو پێكەوھن.

(ئیمە بە خراپە و بە چاگە تاقیتان دەكەینەوھ).

تاكو كۆتایى تاقیکردنەوهكە دەستوھرنادریتە پێگەى ھىچ
كەسێكەوھ، بەلام ئەم تاقیکردنەوھ يە لایەنىكى زۆر جياوازی لەوانەى
قوتابخانە ھەيە:

لَیْرَه وه لَامِی پَاسْت و وه لَامِی چَهوت دِیاریکراون و پوون و
ناشکران.

خودای گه وره ده فهرمووئیت: (به راستی ئەم فەرمانی سەربرینی
ئیسماعیله که خودا دابووێ به ئیبراهیم، تاقیکردنه وه یه کی مه زن بوو
بۆ ده رکه وتنی فەرمان به رداری کردنی له فەرمانه کانی خودا)
الصفات: ۱۰۶.

واته سوود به خش و زیانبه خش، باش و خراپ، چه لال و چه رام،
حهق و ناحهق، کۆمه له شتانیکن که هر مرۆفیک - به ئەندازه ی
ئاسانی جو دا کردنه وه ی میوه ی ساغ و گهنیو له یه کتر - ده توانیت
لَیکیان جیا بکاته وه.

بۆ نمونه هه موو که سیک ده زانیت خواردنه وه ی مه ی هه م شتیکی
خراپ و هه م بۆ ته ندروستی مرۆف زیانبه خشه، به لام سه ره پای
پوونی ئەمه، که سانیک مه ی ده خۆنه وه و که سانیکی دیکه
نه خواردنه وه ی هه لده بژئین.

هه موو مرؤفئيك ده زانئيت به رتيل وه رگرتن يان به رتيل دان
سته مكارىي و حه رامه، كه چى هه نديك كه س ده يدن و، هه نديكيش
بى ئه وهى شهرم بكن وه ريده گرن. كه سيكيش نيه بلييت: "من
نه مده زانى به رتيل قه ده غه يه".

تا ئيستا چ دزيك وتوويه تي: "من نه مده زانى دزي كارىكى خراپه،
ئه گينا چون ده مكرد"؟

چ درؤزنئيك ده توانئيت بؤ درؤكانى، چ غه يبه تكه ريت بؤ
غه يبه ته كانى، چ حه رامخؤريك بؤ حه رامخؤريه كانى ده توانئيت پاساو
به ئينئته وه و بلييت: كارىكى باشه؟

به لكو هه موويان ويپاي ئه وهى ده زانن خراپ، زيانبه خش، گوناھ،
حه رام و قه ده غه يه؛ كه چى هه ر ده يكن.

به ئى، دنيا جيگاي تاقىكردنه وه يه كى وايه. زؤرينه ي خه لك له گه ل
ئه وهى وه لامه پاست و چه وته كان ده زانن، كه چى نمره ي نزم ده هئينن
و ده رناچن.

جياوازيه كى باشى ديكه ي ئه م تاقىكردنه وه يه ئه وه يه: وه لامى
چه وت وه لامى پاست نابات، به لكو به پيچه وان وه، زؤرجار وه لامى
پاستى وا هه يه چه ند وه لامى كى چه وت ده سريته وه. ئه وه تا له به رامبه ر

چاکه یه کی گچکه دا، خودای گوره پاداشتی گوره ی بنده کانی
ده داته وه.

به پیی تاقیکردنه وه که، نه وانه ی ته نیا واز له خرابه کاری ده هینن؛
به رامبه ر وازهینانیا ن پاداشت ده درینه وه. نه وانه شی ته واو په شیمان
ده بنه وه و جاریکی دیکه ناگه پینه وه سه ر خرابه کاری؛ هه له کانیا ن
ده سپدرینه وه، به لام سه ره پای نه مانه هیشتا کومه لیک ده رناچن!
نه وانه شی ده رده چن؛ به راستی سه رکه وتنه که یان سه رکه وتنیکی
ئیجگار مه زنه.

له به رامبه ر نه و چاکانه ی کردوویانه، چاکه ی زور گوره تر
وه رده گرنه وه.

خودای گوره ده فره موویت: (هه رکه سیش چاکه یه ک بکات
پاداشتی چاکه که ی بو زیاد ده که ی ن. خودا گونا ه به خش و پاداشت
ده ره وه یه) الشوری: ۲۳.

به ديهيٽاناي (خراب) خراب نيبه، هه لبراردني (خراب) خرابه

له ژيانى دنيا دا وهك چوډ ده توانين شتى باش و جوان داوا بكهين،
به هه مان شيوه ده شتوانين شتى ناشيرين و خراب داوا بكهين. هه روهك
چوډ مافي نه وه مان هه يه بزارده مان به ئاراسته ي شتاني سوو دبه خش
به كار بهيٽين، هه رواش ما فمان هه يه شتى زيانبه خشى پيه لبريٽرين.
چوډ چا كه ي چا ككاري و سوو دى سوو دبه خش ده بينين، ئاواش
خرابه ي خرابكاري و زياني زيانبه خش ده بينين.

بیگومان به دیهینه‌ری چاکه و خراپه و سوودبه خش و زیانبه خشیش هر خودای تاقانه‌یه؛ چونکه جگه له زاتی ئه و به دیهینه‌ری دیکه له گهردوندا نییه، به لام خو به دیهینانی خراپه خراپ نییه، به لکو هه لێژاردنه که ی خراپه.

بۆ نمونه خودا توانای ئاخافتن له مرۆفدا به دیده هینیت. ئه گه به دیهینه‌ری تاقانه دهه، زمان، ددانه کان، دهنگه ژێیه کانی وه که ئه وه ی ئیستا هه یه به دینه هینایه، ئه گه ر گه رده کانی هه وای به جوریک که گونجاو بیته بۆ گواستنه وه ی شه پۆله کانی دهنگ به دینه هینایه، ئه وکات نه مانده توانی بدوین.

ئه گه رچی راسته بدوین یا خود درۆ، به دیهینه‌ری ئاخاوتن هه ر خودایه. لێره دا به پوونی بۆمان ده رده که ویت که نه ک به دیهینانی توانای قسه کردن، به لکو هه لێژاردنی درۆتن خراپه!

پاستگویی و درۆگویی هه ر خودا به دیهینان، به لام زاتی په روه ردا گه ر خووشی له درۆ نایه. به تایبهت درۆیه که بوختانیش بیت یا خود خه لکی بکات به گه ریه کتردا، ئه وه ته و او نه فرهت لیکراوه! به لام له م دنیا یه دا مرۆفه کان خو یان قسه کان یان هه لده بژێرن و سه ره ستن له وه ی چی ده لێن، خودای گه وره ش له بهر ئه وه ی زانیه

به هه موو شتیک، ده زانیت هه مرۆفیک چی ده لیت و ئه وهی له دهفته ری قه ده ره کهیدا بۆ نووسیوه .

به هه مان شیوه به دهیته ری کرداری بینیش خودایه . بینینی گۆله به هارییه که به وه پری ناسکی و جوانییه وه خودا به دیده هیتیت، ههروه ک چۆن به دزییه وه بینینی نامه ی نهیینی که سیک دیکه ش - که کاریکی خراپه - هه خودا به دیده هیتیت .

یه که میان باشه و ئه وهی دی خراپ، به لام لیتره دا خراپه کاریه که به دهیته نانی بینین نییه، به لکو ته ماشا کردنی نامه یه که که نه ده بوو ته ماشای بکهین .

نمونه یه کی دیکه:

خودا ناگری به دیهیناوه. ناگر، یه کیکه له و شتانه ی مرۆڤ له سه ر
پووی زهوی زۆرتین سوودی لیده بینیت، به لام له هه مان کاتدا له پیزی
پیشه وهی ئه و شتانه شه وه دیت که زیانی گه لیک مه زنی
لیده که وپته وه.

پرسیار لیره دا ئه وه یه، ئایا به دیهینانی ناگر باشه یان خراب؟
بیگومان باشه، خراب ئه وه نییه ناگر به دیهاتووه، به لکو خراب
ئه وه یه به و ناگره ی خودا به دیهیناوه، ده ست و پیتی خۆت
بسوتینیت، دارستان و گژوگیا بسوتینیت، مۆلک و مالی خه لکی
بسوتینیت. به کورتی مه به ستمان: خراب به کارهینانی ناگره.

واته ئیمه ی مرۆڤ ئه گه ر چاکه مان بوویت، خودا چاکه مان بو
به دیده هینیت. ئه گه ریش خرابه مان بوویت خودا خرابه مان بو
به دیده هینیت، به لام به دیهینانی (خرابه) خراب نییه، به لکو ویستی
(خرابه) و هه لبژاردنی له کاتیکدا چاکه له ته نیشتییه وه ناماده یه
خرابه ..

ٲٲمه دهخوازين و خودا بهديدههيٲٲ!

ٲٲٲٲك له ٲٲٲان منداٲٲك به باوكي وت:

- بابه گيان، من له باوهش بكه و بمبه ٲٲسه ر لووتكه ي ٲه و

گرده ي ٲه ٲه ر!

باوكي له وه لامدا وتي:

- ٲٲٲه گيان، هه واي ٲه وي ٲٲستا سارده، سه رمات ده ٲٲٲ.

- نه خير بابه، من هه ر ده مه ويٲ بچه سه ر لووتكه كه .

- ٲاخر ٲٲٲه گيان ٲه وي زٲر به رزه . ٲه گه ر بكه ويته خواره وه

چي؟

منداٲه كه له گه ل ٲٲدا گريدا ٲه مجار ده ستيكرد به نوزه نوز و

هاوار كردن وتي:

- نه خيررر، من ده - مه - ويٲ بچه سه ر لووتكه كه و ته واو.

ٲياوه كه به دلٲكي نارها زا منداٲه ي كرده باوهش و بردييه سه ر

لووتكه ي به رزاييه كه .

له راستیدا ئه وی زۆر ساردبوو، وشکه بایه کی ته زینه ریش
هه ئیکردبوو، نهنمه بارانیش ده باری.

منداله که ده ستیکرد به گله بی و گازنده:

- سه رامامه، زۆر سه رامامه. خۆزگه منت نه هینایه بۆ ئیره. بۆچی

منت هینا بۆ ئه م شویننه سارده؟

باوکیشی وتی:

- ئه وه نه بوو خۆت ویستت!

منداله که ی دهستی به گریان کرد:

- ئیره هه م سارده و هه م ترسناک. باشه شویننکی دیکه نه بوو

منی بۆ به ری ئیره نه بیئت؟

له به رامبهر ئه مه دا باوکی تووپه بوو:

- تۆ گویت له من نه گرت، ئاگاداریه که مت فه رامۆشکرد. هاوارت

ده کرد و ده توت ئیلا ده بیئت بمبه یته سه ر لووتکه که. منیش له سه ر

ویستی خۆت تۆم هینا. تۆ به روانه، چیم وت بیئت وا ده رچوو. سه رمات

بوو، ترسایت، له خۆرا خۆت خسته مه ترسییه وه. ئیستاش بی ئه وه ی

شه رم بکه یت هاتوویت ده ئیئت بۆچی منت هیناوه بۆ ئیره؟

ئەمە چىرۆككە بوو. ئىستا وەرە با پىكەوہ ئەم چىرۆكە بکەینە
دووربىنىك ئەسلى بابەتەكەى پى بىنىن.
حالى ئىمە لەم دنيايەدا لەحالى منداڵەكە دەچىت. (ئىمە چاك
ياخود خراب داوا دەكەين و خودای كردگارش بەدبىدەھىنىت).
ئەگەر ئەو شتەى داواى دەكەين، خرابە و تاوانكارى بىت، ئەوكات
خۆمان تاوانبارين، نە بۆمان ھەيە گازندە بکەين و بلىين: "بۆچى
خودا بەدبىھىنا؟"، نە دەتوانين قەدەر تۆمەتبار بکەين...

ئەگەر لە دەفتەرى قەدەرمدا "نمرەى نزم" نووسرابييت، ئىدى بۆچى بخوینم و کۆشش بکەم؟

لە ئامادەىى مامۆستايەكى جياواز و سەیرمان ھەبوو. پاش
تێپەربوونى دوو مانگ بەسەر کرانەوہى قوتابخانە ئیتر قوتابیانی
بەباشى ناسى و شارەزایان بوو... دواتر وای لیھاتبوو لە پۆلدا ھىماى
بۆ چەند قوتابییک دەکرد و دەیوت:

"تۆ، تۆ و تۆ. ئیوہ لە تاقیکردنەوہکەى سبەینیدا لەکۆى (۱۰)
نمرە (۴) دەھینن. پەیمانتان پیدەدەم ئەگەر (۴) نمرەتان ھینا، ئەوا
بۆتان دەکەم بە (۵)."

زۆرچار پىنچەوانەكەى ئەمەش پوویدەدا:

"تۆ! نا نا، تۆ.. تۆ. پىم وایە لە تاقىکردنەوهكەدا لە (۸) نمرە
كەمتر ناهینیت.."

سەرەتا كاتىك گويمان لەم قسانەى مامۆستاكە دەبوو، تەنیا
پێدەكەنین و گويمان پێنەدەدا، بەلام دواتر كە بینیمان ئەوانەى پێى
وتوون: "سى نمرە یاخود چوار دەهینن!" هەموویان كەمیان دەهینا
و دەرئەدەچوون، ئەوانەشى پێى وتوون: "لە هەشت یان نۆ نمرە
كەمتر ناهینن بگرە لەوانەى دە نمرەى تەواو بهینن!" هەموویان
نمرەى تەواو بەرزیان دەهینا؛ ئیدی ئیمەش قسەكانى ئەومان بە هەند
وەر دەگرت.

پۆڤتیکیان لیمان پرسى، ئایا چۆن دەتوانیت وا پیشبىنییهك بكات.
لە وەلامدا وتى: "ئەمە نە غەیبزانییه و نە هیچ. چەندین سالە
مامۆستام، ئەوەندە لەم كارەم شارەزا بووم كە پیشبىنى بكەم.."
ئەو قوتابیانەى نمرەى بەرزیان دەهینا خۆشحال دەبوون بە
دۆخەكە و بێدەنگ بوون، بەلام ئەوانەى پێى وتبوون: "سى یان چوار
نمرە دەهینیت" و هەر ئەوەندەشیان دەهینا، كاتىك ئەنجامى
تاقىکردنەوهكەیان وەر دەگرتەوه كێچ دەكەوتە كەولیان.

ئەوان تووپە دەبوون و بېزارى خۇيان دەردەبرى: "كاكى خۆم،
 ئەم كابرايه دەم و زمانى زۆر كاريگەرە. دەلئيت سى نمرە دەهئيت،
 سى دەهئيم. دەلئيت چوار نمرە دەهئيت، چوار دەهئيم. ئى دە با
 بلئيت حەوت يان هەشت نمرە دەهئيت، ئەوكات بەلكو هەشت
 بهئيم...".

مامۇستا دەيزانى دواى تاقىکردنەوەكە ئەوانەى نمرەى نزميان
 هئتاوہ دەستدەكەن بە گلەىى و گازندە، بۆيە بە پئنووسى سۈور
 هئلى دەهئنا بە ژئر هەلەكانياندا و بۆى ديارى دەکردن تاكو قەرە و
 پرەيان نەهئلئيت و بە چاوى خۇيان ببينن، كاتئك قوتاببيەكان

به پرونی هه‌له‌کانی خۆیان ده‌بینن، ئیدی ده‌نگیان لێوه نایه‌ت و
قوبوولی ده‌که‌ن.

ئێستا پرسیارێکت لێده‌که‌م، به‌لام باش بېرکه‌ره‌وه و پاشان
وه‌لام بده‌وه:

ئایا به‌هۆی ئه‌وه‌ی مامۆستا پێش تاقیکردنه‌وه به‌هه‌ندیکیانی
ده‌وت: "سێ نمره‌ یان چوار وه‌رده‌گریت، هه‌رگیز پێنج ناهێنیت"،
ئه‌وان نمره‌ی نزمیان ده‌هێنا و ده‌رنه‌ده‌چوون؟

بێگومان نه‌خێر! پێشبینیی مامۆستا به‌ئه‌زمونه‌که‌ هه‌رگیز
هۆکاری نمره‌ نزمه‌کانی قوتابیان نه‌بوو، به‌لکو هۆکاره‌که‌ی ته‌مه‌لی و
سه‌عی نه‌کردنی خۆیان بوو.

مامۆستا ده‌یزانی ئه‌وان سه‌عی ناکه‌ن، بۆیه پێشبینیی ده‌کرد و
ده‌یزانی له‌ تاقیکردنه‌وه‌که‌شدا نمره‌ی نزم وه‌رده‌گرن و ده‌رنه‌چن. ئه‌وه
ته‌نیا ئه‌مه‌ی ده‌هێنایه‌ زمان و هه‌یچی تر!

که واته کۆتایی سال کاتیگ قوتابیان کارته کانیان وهرده گرن و ده بینن نه نجامه کانیان خراپه، ده توانن گازنده بکهن و بلین: "خه تایی ئیمه چیه، خو ماموستا هه رزوو ده یزانی و پیتی وتین دهرناچین. ئیمه ش وتمان که ماده م دهرناچین، ئیدی بو بخوینن. بویه پالمان لیدایه وه و خو مان ماندوو نه کرد!"

بیگومان مافی وا گازنده یه کیان نییه.

ئه گهر له مانای ئه م چیرۆکه باش تیگه یشتبیتیت، ئه وا بیگومان وه لامی پرسیاره که ت ده سته و تووه، به لام دیسان پیم باشه زیاتر گویم بو بگریه تا کو وه لامه که ت به ته واوی لا پوون بیته وه.

سهعی کردن یا خود پالیدانه وه..

با بلین سبهینی تا قیکردنه وهی بیرکاریه هیه، به لام له به ره وهی وایر ده که یته وه که: "هه رچو ئیک بیت خو هه ر دهرناچم"، بویه بپیارده دهیت پالی لیدیه یته وه و سهعی نه که یته.

واته ده ئیتیت: "خو له قه دهرم نووسراوه نمره ی باش ده هیتم یا خود خراپ. ئه گهر قسمه تم له نمره ی به رز بیت ئه وا که م ناهیتم،

ئەگەر ئىش قىسمەتم لە نمرەى نزم بىت ئەوا زۆر ناھىنم. كەوايە
سەيكردن يان نەكردن چ سوودىكى ھەيە ! ئىدى بۆچى لە خۆرا خۆم
ماندوو بىكەم".

بەلام، خۆ نازانىت لە تاقىكردەنە ھەكەى سبەينىدا چەند دەھىنيت!
بۆيە لە دۆخىكى وادا دوو پىگا لە بەردەمتدا ھەيە:
يەكەميان:

دەلىيت: "ئەگەر لە قەدەردە ھەرگرتنى نمرەى بەرز ھەبىت ئەوا
نمرەى بەرز دەھىنم، نمرەى نزمىش ھەبىت نمرەى نزم دەھىنم" و
ھەموو پۆژەكە بە تەماشاكردنى تەلەفزيۆن بەسەردەبەيت.

خۆ ئەگەر كەسىك ئەم پىگايە ھەلبىزىرت، ئىدى ھەر پىويستىش
ناكات سبەينى بەيانى لەخە ھەلىسىت و بچىت بۆ قوتابخانە، چونكە
گەر لە قەدەرتدا چوون بۆ قوتابخانە نووسرابىت، بەجۆرىك ھەر
دەچىت، ئەى وا نىيە؟ بۆيە كاتىك خەوتىت، پىويست ناكات ئىللا
لەخە ھەلىسىت. ھەر ھە ئەگەر لە قەدەرتدا چوون بۆ قوتابخانە
نەنووسرابىت، ئىدى چ پىويست دەكات خۆت لە ھە ھە شىرىنە
بىكەيت!

ئاي، ئه وه دايكت بانگيكرديت بۆ ناني به ياني؟

گوئی مه دهري! چ پيويست دهكات زه حمهت بكيثيت و بپويت بۆ مه تبهخ؟ ئه گهر له قه ده رتدا تيربوون هه بيئت، ئه وا به جوريك هه تير ده بيئت. ئه گه ريش له قه ده رتدا برسبوون هه بيئت، ئه وا هه رچه نده بخويت هه تيرنابيت.

بۆيه، تكيه بنوو هه له مه سته!

له راستيدا له سه ر ئه م ره وته زياتر وردبينه وه، ده گه ينه ئه و بپوايه ته نانهت چوون بۆ تا فيكر دهنه وه ش مانابه كي نيه، چونكه ئه وانه ي نمره ي نزم به ده سته هينن ده لين: "قه ده ر خواستي كه نمره ي نزم به ينم"، بۆيه به رپرسياره تي له ئه ستو ناگرن. واته كاتي ك ئيواره ده گه رپنه وه ماله وه باوكيان ناليت: "پۆله كه م، بلي بزانه چه ند نمره ت به ده سته يننا له تا فيكر دهنه وه ي بيركاري؟" به لكو ده پرسن:

"پۆلەكەم، بلی بزانە بۆت دەرکەوت لە قەدەرتدا چەند نمرە نووسراوه؟"

ئى ئەوكات بېگومان وەلامەكەشى بەم شیوەیە دەبیئت: "تومەس لە قەدەرمدا دەرئەچوون هەبوو. من تاوانیکم نییە، قەدەر وای خواست."

لەپاستیدا دۆخی ئەوانەى نمرەى بەرزىان بە دەستەتێناوێ گەلیك تال و ماىەى نىگەرانییە، چونكە كەس پێیان ناییت: "هەریژیت! شەونخونیت كرد و ئەوەتا ئەنجامەكەییەت وەرگرت"، بەلكو پێیان دەلییت: "لە قەدەرتدا نمرەى بەرز هەبوو ئەوەتا وەرگرت. خۆ

ئەگىنا سە عىکردن و شە و نخونىيە كەت ھىچ كارىگە رىيە كى نىيە . بۆيە
لە خۆرا چاۋە پروانى ھىچ دىارىيە ك مە بە ..!"

بەم جۆرە ، ھىچ جىاۋازىيە ك لە نىۋان زىرە ك و تە مەلدا نە دە ما .
بۆمان دەر نە دە كە وت كى دە خويىنىت و ھە ولدە دات ، كى پال دە داتە وە
و وانە كانى پشتگوى دە خات ..

ئە و كات مامۆ ستا يانىش وازىان دە ھىنا لە ھە لسە نگاندىن و
تاقى كى ر د نە وە ي قوتابىيە كانىان ! ئە دى ئە وە نىيە ھىچ قوتابىيە ك جگە
لە وە ي لە قە دە رىدا نووسراۋە ، نمرە يە كى دىكە بە دە ستنا ھىنىت !

بىنىت ھە موو شتىك چۆن تىكچوو بە سەر يە كدا ؟ ئايا دە تو يست
ژيانىكى بە م جۆرە ت ھە بىت ؟

لە كاتىكدا لە م جىھانە دا تە نانە ت كرمۆ كە ي سەر تە ختە يە كى
شىدارى پزىو لە پىناۋ مانە وە ي لە ژياندا بە وپە پرى توانايە وە كار دە كات
و ھە ولدە دات ، ئە گەر تۆ بىيت پالى لى بدە يتە وە و بلىيت : "با
چاۋە پىيىن و بزانىن قە دە ر چى دە كات بە نسىمان ؟" ئە وازۆر زىاتر
لە وە ي بىرى لىدە كە يتە وە دە بىت لە چاۋە پروانىدا بىت ، چۈنكە ھىچ
دەرە نجامىكى نىيە !

خۆ ئەگەر تەنانەت بىزانىبايە و دلتيا بوويتايە لەوەى قەدەر لە
 تاقىکردنەووەکەى سبەينىدا چ نمرەيەكى بۆ ديارىکردوويت، ئەوا دەکرا
 نەختىک مافت پيىدەم، بەلام کاتىک بابەتەکە تەنيا لە چوارچيۆهەى
 ئەگەردا يىت و بليت: "ئەى ئەگەر وابوو، ئەى ئەگەر وانەبوو"، ئەوا
 ناگەيتە هيچ ئەنجامىک.

تۆ نازانيت لە تاقىکردنەووەکەى سبەينىدا چ نمرەيەک وەر دەگريت،
 نەزانينەکەشت شتىكى ئاساييە، چونکە پيويستە چاوەرپيى سبەينى
 بکەيت تاكو بزانيت چ روودەدات، بەلام ئەو بەديهيتنەرەى کە خۆى
 "کات"ى بەديهيتناوہ و بەرلە بەديهاتنى "کات"يش ھەر ھەبووہ، وەک
 ئيمەى مروف پيويستى بەوہ نيبە چاوەروانى تپەپينى کات بکات تاكو
 بزانيت سبەينى چ روودەدات!

بۆيە زاتى ئەو دەزانيت تۆ لە تاقىکردنەووەکەى سبەينىدا چ
 نمرەيەک وەر دەگريت و ئەم زانياريبەش لە دەفتەرى قەدەرتدا
 تۆماردەکات، بەلام ئەو زانياريبەى کە نووسراوہ تۆ ناچار ناکات ئەو
 نمرەيە بە دەستبهييت، بەلکو ئەو نمرەيەيە کە خۆت وەریدەگريت.
 واتە زانياريبەکى ھەواليبە!

واته تۆ خۆت له تاقیکردنەوه که ی سبەینیدا توانای بە دەستەینانی
چەند نمرەت هەبیت و چەند وەرگیریت، ئەو لە قەدەرە کە تدا
نوسراوه .

ئێستا بیرێک بکەو لە و مامۆستا یە پیشبینی نمرە که ی کرد بۆ
قوتابییەکانی .

بیرتە ؟ ئەوکات مافت نەدا بە و قوتابییانە ی وتیان: "بە هۆی ئەو ی
مامۆستا پێی وتین دەرناچن، بۆیە نەمانخویند و پالمانلیدایە وە"
لێرەشدا بابەتە کە بە هەمان شیوە یە . لەو ی چۆن پیشبینیکردن و
هەوالدان ی مامۆستا کە هۆکاری دەر نە چوونی قوتابییەکان نە بوو،
لێرەش بە هەمان شیوە بە هۆی ئەو ی لە قەدەر تدا نمرە ی نزم
نوسراوه ، نمرە ی نزم وەرناگیریت .

وەک سەرە تاش وتم: تۆ زانانیت بە قەدەر ی خۆت . سبەینی بۆت
دەردە کە ویت ئایا تاقیکردنە وە کە ت باش دەگوزریت یا خود خراب .
بۆیە هەول مە دە بە بیانووی بی بنە مای وە ک: "ئەگەر لە
قەدەر مدا نمرە ی نزم هەبیت، بۆ ئیدی خۆم ماندوو بکە م" خۆت لە
زەحمەتی سە عیکردن بدزیتە وە .

بە پێچە و انە وە ، بریاری دروست ئەو یە پێگای دوو م هە لێژیریت .

واته به خۆت بلێیت: "من نازانم له قه ده‌رم چ نووسراوه، به‌لام
ئه‌وه باش ده‌زانم که له تاقیکردنه‌وه یه‌کدا ئه‌گه‌ر سه‌عیم نه‌کردبێت
بۆی، به‌ ئاسانی نمره‌ی باش به‌ده‌ستناهینم! بۆیه ئه‌وه‌نده‌ی بتوانم
سه‌عیی خۆم ده‌که‌م و، پاشان داوا له‌ خودا ده‌که‌م یارمه‌تیم بدات له
تاقیکردنه‌وه‌که‌دا باشیم" و دابنیشیت سه‌عییه‌که‌ت بکه‌یت.

ئايا قەدەر گۆرانكارىيى بەسەردا دىت؟

لەو تەى لەداىكبووم حەزم بە دووگۆلى نەكردووه، لەبەر ئەو شى بووه كە شانم نەداووتە بەر ئەو يارىيە.

لە پيشدا مندا لانى گەرەكە كە مان زوو زوو يارىيان دەكرد. هەموو جار يىكيش بە هۆى دوو مندا لئووه شەپىك دروست دەبوو. ئەو دوو مندا لئەش يەككىيان من بووم و، ئەوى دىكەيان (جومهور) ناو يىك بوو كە لە خراپترين باريدا زۆر باش يارىي دەكرد.

كاتىك نۆره دەگەيشتە سەر جومهور لەكاتى هەلبژاردنى يارىزانە كاندا، يارىزانانى هەردوو لا دەيانوت جارى پيشوو يارى بۆ

ئۆتۈپ كۆردى، ئۇم چارە تۆبەى خۇمانە، ئىتر قسەىەك لەم بەر دووان لەو
بەر لەسەر كاكە جومهور شەپك سازدەبوو.

كاتىكىش نۆرە دەگەىىشتە سەر من ەمان دەمەبۆلە دەستى پى
دەكردەوہ:

"جارى پىشوو يارى بۆ ئىمە كرى، ەرنەبى با ئم چارەىان لای
ئۆتۈپ يارى بكات".

"ناىت كاكە گىان! پىش ئوہ دوو چار لەسەر ەك يارى بۆ ئىمە
كرد بۆىە ەردووكىمان دۆراند، ئەمچارەىان نامانەوئت".

ئىدى بۆ ئوہى كارەكە نەگاتە شەپ و ئاژاۋە پىكەكەوتن لەسەر
ئوہى "شىر و خەت" بكن.

بەلام جارى وا ەبوو كەس پارەى ئاسنى پىنەدەبوو، بۆىە لەبرى
برپارى "تەر و وشكىان" دەدا.

بەردىكى تەختىان دەدۆزىيەوہ و، تفىان لە پوویەكى دەكرد، ئنجا
دەىانوت: "تەر يان وشك ەلدەبۆئىرئت؟" و ەلىاندەدا.

ئىتر ەر لایەكىان نەىانزانىايە كام لایەى بەردەكە پووی لە
سەرەوہ دەبئت ئوہا بەناچارى منىان وەردەگرت.

لەم نۆڤەندەدا ئەو ەى زۆر كزەى لە جەرگم دەهێنا ئەو ە بوو كە
هەردەم من ئەو بەردانەم دەدۆزىيەو، كەچى مندالێكى ترفى
لێدەكرد!

دەى هەرچۆنێك بێت...

پېشتريش خۆ وتم نىوانم لەگەڵ دووگۆلیدا هەرگيز باش نەبوو،
خۆ لەكۆتاييشدا وەرزشيكە.. لەم رۆژانەى دواييدا تەماشای يەك دوو
ياريم كرد. هەرچەندە زۆر كەيفم پىيان نەهات، بەلام خراپيش
نەبوون.

بپروا بكەن ناتوانم بلييم هەمان بيورپاشم بەرامبەر بە
شيكەرەوەكانى دواى يارييه كە هەبێت.

تا ئىستاش تىناگەم ئەم شيكەرەوانە چۆن دەتوانن هيندە جددى
بن لە چەند كاتژمير باسكرىنى يارييه ك وەك ئەو ەى جەنگى جيهانى
بووبێت.

كەميك بەباشى گويم بۆ هەلخست، گوايه: "هەلسەنگاندى بۆ
يارييه كە دەكەن" كەچى زووزوو ئەم قسانەم لى دەبيستن:

- ئەگەر گۆلچىيه كە تۆپەكەى بگرتايە، قەدەرى يارييه كە
بەجۆرىكى ديكە دەبوو.

- هاورپي گيان، نه گهر له خوله كي (۱۱) ي ياربييه كه دا فاوون
بگريت، ده ي قه دهر ي پاله وانتيبييه كه ده گورپيت.

- نه گهر دادوهر ي ياربييه كه ده چركه دره ننگر فيكه ي كوټايي
ليډايه، قه دهر ي ياربييه كه ده گورپرا، به لام ده ي نه و ده
چركه يه دواي نه خست.

باشه هر به پاست قه دهر ده گورپرا؟

سه ره تا با نه وه بليټم، نه وانه ي ده لټين قه دهر ده گورپټ هيچ شتنيك
ده رياره ي قه دهر نازانن. يان نه وويه هر زمانيان به وتني نه و قسانه
سه باره ت به قه دهر راهاتووه.

ئىستا با بىين زۆر نا كه ميك بيرمان ماندوو بكهين به يه كيك له م
نموانانه وه، با بزاني چ به رهه ميكان ده بيت...

"ئه گهر گولچييه كه توپه كه ي بگرتايه قه ده ري يارييه كه
ده گوردر".

به پتي ئه م ده سته واژه يه بيت، گولچييه كه نه يتوانيوه توپه كه
بگريته وه و گولّي ليكراوه. ئيدي تپه كه ي يارييه كه يان دؤراندوو،
يا خود سه رنه كه وتوون بو قوناغى داهاتوو. باشه ئه گهر بيگرتايه ته وه
چي ده بوو؟

له م باره دا ئه نجامي يارييه كه ي ده گورپى نه ك قه ده ر. قه ده ر
گوراني به سه ردا نايه ت، به لام هه مان ئه وشيكره وانه ئه مجاره يان
ده يانوت: "گولچييه كه به گرتنه وه ي توپه كه قه ده ري يارييه كه ي
گورپى"، به لام له راستيدا قه ده ر ناگوردر يت. واقع چؤن بگوزه ري ت
قه ده ر به و جور يه .

ئه گهر گولچييه كه توپه كه بگريته وه له قه ده ري دا نووسراوه كه
ده يگريته وه، ئه گهر به پيچه وانه شه وه بوو ئه وا له قه ده ري دا نووسراوه
نايگريته وه .

ئىمە چ قەدەرى گۆلچىيەكە و چ قەدەرى يارىيەكە دواى
كۆتايىھاتنى يارىيەكە دەزانىن. ئىدى دواى دەرکە وتنى قەدەرى
يارىيەكە مشتومر كىردن لەسەر "گۆران و نەگۆران"ى قەدەرى
يارىيەكە ھىچ واتايەكى نىيە .

لە ئەنجامدا ئەو جوولە كتوپرەي گۆلچىيەكە لە كۆتا خولەكدا
نواندى قەدەرەكە ناگۆرپىت، بەلكو ئەوپەرى، مانشىتى ئەو پۆژنامانە
دەگۆرپىت كە ھىشتا يارىيەكە بە كۆتا نەگە يىشتووہ بابەتى سبەينىيان
ئامادە كىردووہ .

قەدەر ناگۆرپىت، بارودۆخ دەگۆرپىت!

با جارىكى دىكە واتاي قەدەر بەبىر خۆمان بەئىننەوہ:
"زانستى خوداى گەورەيە بە ھەموو شتىكى رابردوو و داھاتوو و،
ئەوہى پوویداوہ و پوودەدات، ئەوہى بەدىھاتووہ و بەدىدپىت،
بەدىھاتنىشيان بەگۆرپەي ئەو زانستە".
بۆ نمونە: بەيانى كە لە خو ھەلدەستىت ھەرچىيەك لەو پۆژەدا
دەيكەيت لە قەدەرى تۆدا نووسراوہ .

ئەمە واتە: "ئافەرىنەر دەزانپىت من ئەمرو چى دەكەم".

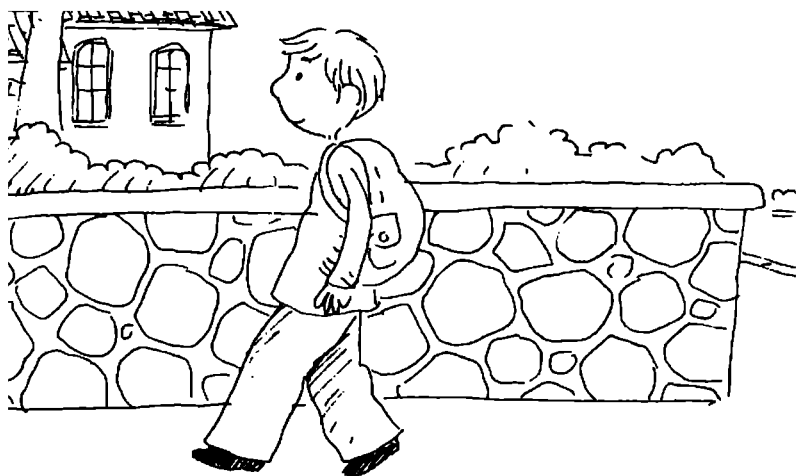
ئەگەر پۇرژانە راھاتبوویت بە پېيان برۆیت بۇ قوتابخانە، بەلام ئەو پۇرژە باوکی ھاوئیکت تۆی بیینی و بە ئۆتۆمبیلگەکی گەیاندیتییە قوتابخانە، ناتوانیت بلئیت: "لە کاتیکدا بە پیادە دەپۆیشتەم، قەدەرم گۆردرا و بە ئۆتۆمبیلگەیاندیانمە قوتابخانە".

تاکە شتیک لەم نیوەندەدا گۆردرا بییت شیوازی پۆیشتنتە بۇ قوتابخانە. ھەموو پۇرژیک بە پی ھاووچۆت دەکرد، بەلام ئەو پۇرژە بە ئۆتۆمبیل پۆیشتیت. واتە لە قەدەری ئەو پۇرژەتدا نووسراوە کە بە ئۆتۆمبیل دەچیت بۇ قوتابخانە.

— باشە ئەگەر کابرایەکی ھەژار زۆر خۆی ماندوو بکات و سەرەوت و سامانیك پیکەوہ بنیت، قەدەری خۆی گۆپیوہ؟

— نەخیر، تەنھا باری ئابووریی گۆپیوہ. واتە لە قەدەری ئەودا نووسراوە کە تا ئەو تەمەنە بە ھەژاری و پەشوپیوتی دەژی، بەلام دواتر کاردەکات و دەولەمەند دەبییت.

بەھەمان شیوہ ئەگەر قوتابییک لە ھەرزى یەکەمدا لە شەش ھەوت وانەدا لاوازیی ھەبییت، بەلام لە ھەرزى دووہمدا ئاستی وانەکانی بەرز بکاتەوہ قەدەری خۆی نەگۆپیوہ، بەلکو باری وانەکانی گۆپیوہ.

واته له قەدەرىدا نووسراوه له وەرزى يەكەمدا ئاستىكى خراپى دەبىت، بەلام له وەرزى دووهمدا كۆششىكى زياتر دەكات و بە ويستى پەروەردگار ئاستى بەرز دەبىتەوه.

ئەگەر قەدەر نەگۆردىت، دەتوانىن چى بكەين؟

له هەر باروئۆخىدا بىن با بىن ناكىت دەستەوئەژتۆ لى دابنىشىن و بلىين: "قەدەرەكەمان بەم جۆرەيه!"، چونكە ئىمه نازانىن قەدەرمان چۆنه.

باشه وتنى: "وا هاتووہ و ھەر واش دەرپوات، قەدەرى ئىمە واىە"
خۆھەلقورتاندىن و قسەکردن نىيە بە ناوى خداوہ، لە بابەتیکدا كە
تەنھا زاتى ئەو دەيزانىت؟

باشه پەرودەرگار ئىمەى لە زۆر بارەوہ ھەلنەگەراندووہ تە سەر
زۆر بارى گەلئىك جىاوازى دىكە؟

ئىمە نە دەمانتوانى خۇمان لە نىو زۆر تارىكايى دەرپاز بکەين، نە
دەمانتوانى ساتەکانى داماوى و، پەشورپوتى و، زەبوونى و، بى
بەھايى و، ترس و مەينەتى تىپەپىنين، كەچى بەم پۆزگارەمان
گەيشتووین.

ئىستا با بىرىك بىنين و بىەين، ئەگەر بەم عەقلەى ئىستامانەوہ لە
سكى دايکماندا بويناىە ئايا دەمانتوانى بزانین كە لە قەدەرماندا
پۆزئىك لە پۆزان لەسەر تەپۆلگەيەكى قەشەنگ و دلفرىن پىشپىركى
لەگەل شەبا بۆنخۆشەکاندا دەكەين، كۆلارە ھەلدەفرىنين، پاورپاوكى
و بارى دەكەين، بەبۆنکردنى گولە بەبىوون و گوئىبىستبوون لە
چرىكەى چۆلەكەيەك دلخۆش دەبىن؟

گەر بمانوتايە: "قەدەرى من ژيانە لەم تارىكستانەدا" چەندە
بەھەلەدا دەچووین!

هه زاران سوپاس بۆ ئه وزاته ی که بوونی له قه ده زماندا نووسیه
کاتی که هیشتا نه بووین، له هه زاریشماندا ده وله مهندی ده نووسیت،
له ته مبه لیشماندا کۆشش که ری، سه رکه وتوویش له
شکس خوار دویماندا، له شساغیش کاتی که نه خوشین، شادوومانیش له
دلته نگیماندا، له ته نهاییشماندا شادبوونه وه و، له برسیتیشماندا
تیری...

ئه گه ره هه ر بلین: "قه ده زمان وایه، خو قه ده ر ناگۆر دیت... " و
ده سه ته وئه ژنو چاوه ری بکه یین، ئایا ئه وه ناگه یه نیت که به
په روه ردگاری به خشه ری پۆزییه کانمان بلین: "تۆ چی دی هیچ
شتیکمان ناده یتی؟"

گه ر بکه وین ده بیته هه ولی هه ستانه وه بده یین، خوداش ده ستمان
ده گریته.

گه ر نه مانزانی پتویسته مقومقوی فیروومان بیت، ئافه رینه ریش
زه یین و بیرمان ده کاته وه.

گه ر نه خو ش بووین ده بیته ویلی چاره سه ر بین، په روه ردگاریش
شیفامان ده دات.

هەندی جار خودای گەوره هاوتای ویست و داوای خۆمانمان پی
 دەبەخشیت، جار جاریش زۆر لە ئاره زووه کانمان زیاتر...
 نەختی جاریش هیچمان پی نادات، بگره ئهوهی ههشه دهیباتهوه،
 بهلام له دواپۆژدا هیندهمان جوانی و خوشی پی دەبەخشیت که به
 خه یالیشماندا نه هاتوه.

خودای گەوره دهفه رموویت: (که لی گەوره یه ئه و خودایه ی ئه گەر
 بیه ویت چاتر له و شتانه ت ده داتی له دنیا دا که ئه و کافرانه ده ئین بو
 نییه تی. ئه و به هه شتگه لی وات ده داتی جوگه و جواری ئاوی سافیان
 به ژیرا ده روا و چه ندین کۆشک و ته لارت بو دروست ده کات). الفرقان: ۱۰

ئايا ئەگەر بەو شىۋەيە نەبوۋايە، بەم شىۋەيە دەبوو؟

يەككە لىۋ "فاۋلانەي" شىكەرەۋانى ۋە رىزى زوۋوۋ دووبارەى دەكەنەۋە ئەۋەيە لەسەر شىكەك كە لە ئەزى واقىدا پوۋداۋە ۋ تەۋاۋ بوۋە پىدادەگىن ۋ دەلەين:

"ئەگەر بەو جۆرە نەبوۋايە بەم جۆرە دەبوو." بۇ نىۋنە:
"ئەگەر ئەۋ يارىزانە چەند مەترىك لە پىشتر بوۋايە بە دىنبايەۋە لەۋ شوينە دا دەيتۋانى گۆل تۆمار بىكات".

باشە بەراست پوۋداۋەكە بەو شىۋەيە دەبوو؟

لیره دا سی وه لام خویان قووتده که نه وه:

۱- ئەگەر یەک دوو مەتریک لە پیشتر بووایە ئەو تۆپەیی بۆیان
هەڵدا دەبێت و گۆلی تۆمار دەکرد.

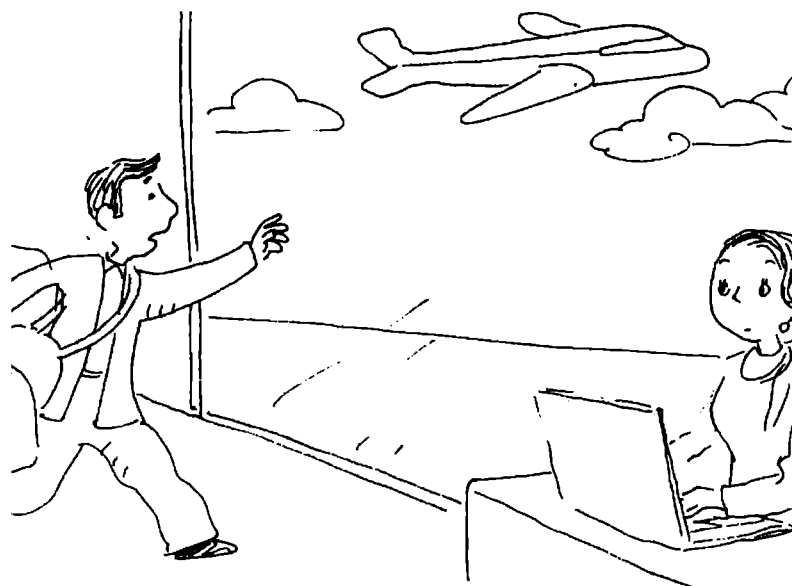
۲- ئەگەر یەک دوو مەتریش لە پیشهوه بووایە هەر نهیده توانی
ئەو تۆپە بگریتەوه، گەر بیشیگرتباوه گۆلی پی تۆمار نه ده کرا.

۳- ناتوانین بزانی چو پووی دەدا گەر یەک دوو مەتر لە پیشتر
بووایە، چونکه چەندین ئەگەری بیشومار هەن. وهك:

- پێک لەو ساتەدا دەکرا سکی بداتە نازار و بکەوتایە سەر زەوی.
- دەکرا لەو کاتەدا هاندەرێکی دەمارگیری تێپی بەرامبەر سوچی
ئۆتۆمبیلەکەیی هەڵبدا و بیکیشایە بە ناوچەوانی یاریزانەکەدا.
- پەنگ بوو برووسکە یەک لە قولایی ئاسمانەوه یاریزانەکەیی لەبەر
چاوی هەزاران کەسدا بکوشتایە.

- دەکرا لەناکاو پەشەبایەک تۆپەکەیی بەرەو یاریزانێکی دیکە وێڵ
بکرایە.

دەتوانین سەدان ئەگەری لەم شیوانە ریزبکەین، بەلام ناکریت
لەدوای پووداویکەوه کە بپاوهتەوه بڵین: "گەر وا نه بووایە وا
دەبوو"، چونکه رستەیی "ئەگەر بەو شیوهیه نه بووایە" تەنها خودا

ئاكامه كەي دەزانیت، لەبەر ئەو شیاوترین و پاستترین وەلامیان،
سێیه میانه: (ئاتوانین بزانی چى ڕویدەدا گەریەك دوو مەتر لە
پیشتر بووایە، چونكە چەندین ئەگەری بیشومار هەن). واتە ئەوانی
دیکە تەنیا پیشبینییەکی پرۆپوچن.

گەر حەز دەكەن با نمونەیهی كی دیکەتان لە دەرەوێ یاریگا بۆ
باس بكەم. دیمەنێك هەیه لە فیلمەكاندا زۆر دیتە پیش چاو. لە ژبانی
پاستیشدا بۆ زۆر كەس هاتوو تە پیش.

كابرايه كه له دوایین ساته كاندا فریای ئه و فرۆكه یه ناكه ویت كه
بلیتی بۆ برپیوو و، دواتر له ههواله كانی ئیواره دا ده بینیت كه
فرۆكه كه كه وتوو ته خواره وه!

ئێستا، ئه م پیاوه ده توانیت بلیت: "ئه گه ر فرۆكه كه م له کیس
نه چووايه منیش ده مردم!". واته به راستی "ئه گه ر به و شیوه یه
نه بووايه، به م شیوه یه ده بوو"؟

ئه گه ر كابراكه سه ر فرۆكه كه كه بکه و تايه ده مردم؟

ئه سلی بابه ته كه: (واته ئه وه ی كه ئیمه نازانین كابراكه ده مردم یان
زیندوو ده ما) ئه مه ته نها خودا ده یزانیت.

ئه م خاله هه رچه نده ساده ش ده رده كه ویت، به لام زۆر جیی
بایه خه، چونكه هه موومان ناوبه ناو سه باره ت به قه دهر ده كه وینه
بیری هه له وه و، بی ئه وه ی هه ست به خۆمان بکه ین ده ریده بپین.

باشه له ژیا نی پۆزانه ماندا چۆن پیمان هه لده خلیسکیته هه له یه کی

واوه؟

ئه مجاره ش با هه ر له سه ر نمونیه كه بدوین:

وا دابنی خۆت و هاوړیکه ت به سهر داریکه وهن، له ناکاو که و تنه
خواره وه و قاچی هردووکتان شکا. یه کیکتان دهستی کرد به
نووزه نووز و لالانه وه:

-ته گره نه چومایه ته سهر نه و داره قاچم نه ده شکا، من کارم چی
بوو به سهر نه و داره!

به لام نه وی دیکه تان بلیت:

-ته وهی ده بوو پوویدات پوویدا! چی بکه یز، ته نها ویستی خودا
ده بیت. دیاره له قه ده رماندا قاچ شکانیش مه بووه.

نهمه ی دووه میان له بهر نه وهی بپوای به قه ده ر هه بوو، له غم و
په ژاره ی نه و به لایه ی به سهری هاتبوو پزگاری بوو، چونکه نه و
ده یزانی که نه وهی به سهریدا هاتووه به ویستی په روه ردگار بووه،
بویه نارامی له سهر گرت و، خودا یار بیت پاداشتی شی له سهر
وهرده گریته وه.

پیغه مبه ری نازدارمان ﷺ ده فرموویت:

"موسولمانی ته وانا و هیزدار باشتر و خوشه ویستره له
موسولمانی زه بوونی بی هیز، وه لی هردوولا مادام موسولمانی باشن
له لای خودا باش و نازدارن، هرچی قازانجی هه یه بۆت مشووری بخۆ،

همیشه داوای کومه کی له خودا بکه و ته مبه ل و ته وه زهل مبه،
نه گه ر تووشی شتی بووی، مه لئ: نه گه ر وام بگردایه وا ده بوو، به لام
بلئ: چاره نووسی خودا وا بوو، چاره نووسی خوداش ره تبوونه وهی
نییه و شتی که له سه ره تاوه خواستی خودای له سه ر بییت ده بییت
هر بییت، چونکه (نه گه ر) ریگه و ده رگا بو شه یتان ده کاته وه" ^۱.

۱- صحیح مسلم: ۲۶۶۴.

ئەگەر كەسپك لە قەدەرى نووسرايىت
"بەھەشتى" يە، خودا بۆچى ئەو دەنيړيۋتتە سەر
زەوى؟

جا بۆ راستەوخۆ پەوانەى بەھەشتى نەكات؟

ئەمە پرسىارېكى زۆر سەرنج پاكېشە. پاستىيەكەى بلىم تا تو ئەم
رسىارەت نەكرد شتى وا بە خەيالمدانە ھاتبوو. مادەم وايە با
يۋكەو دەبنيشين و بيريۋك لەم پرسىارەش بگەينەو و بزائين
ەگەينە چ ئاكامېك...

ئەگەر تۆى خويئەر قوتابىيت – يان پۆژيۋك لە پۆژان ھەر قوتابى
وبىيت – لەبەر ئەو ھەز دەكەم لە چوارچىوھى قوتابخانەدا نمونە
يۋنمەو.

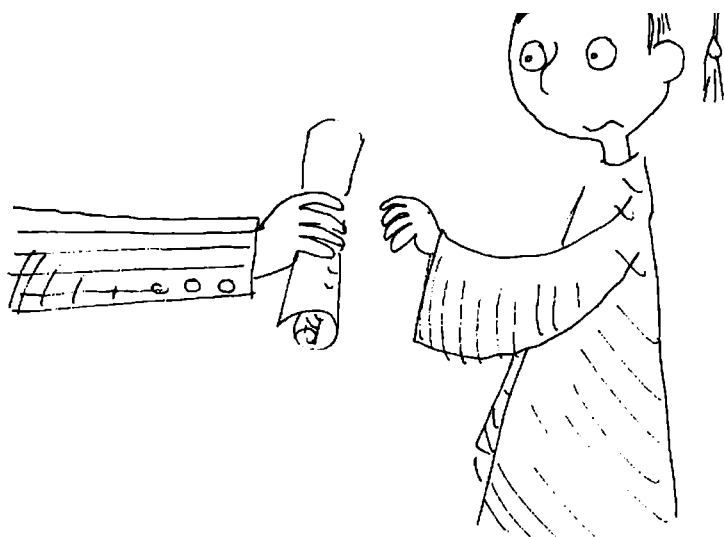
پېموايېت به م جۆره بۆ تۆش ئاسانتر دەبيت، چونکه وا پېويست
دەكات له نمونەى ئەو جيهانەى تييدا دەژيت زۆر باش تېيگەيت.
له پۆلهكه تاندا قوتابىي زۆر زيرەكى تېدايه، وانىيه؟ بيگومان
هه موو پۆليك قوتابىي واى تېدايه. كه م تا زۆر هه مووان ده زانن كه
ئەو هاوپرېيانە تان له كۆتايى سالدا نمره گەليكى بى وېنه و ناياب
به دەستدهيئن.

مامۆستاكانيشتان ده زانن كه ئەو قوتابىيانە له هه موو
تاقىكردنه وه يه كياندا ئەنجامى باش به دەستدهيئن.

باشه ئەگەر پۆڤيك به پېوه بهرى قوتابخانەكه تان بيته پۆلهكه تان و
دواى خويندنه وهى ناوى يهك به يهكى ئەو قوتابىيه زيرەكانە بليت:

"ئيوه چى ديكه پېويست به وه ناكات سه عى بكەن و خۆتان
ماندوو بكەن، تەنانەت مەشيه نه وه بۆ قوتابخانە! چونكه ئيوه
به شدارىي تاقىكردنه وه كان ناكەن. هەر ئيستا كارت و بروانامەكانتان
پيده دهين. خۆ هەر چۆنيك بيته خۆتان به باشترين شيوه ده توانن
به دەستى بهيئن."

له و كاته دا تۆ چ هه ستىكت دەبيت؟

ئاگر له جەرگت بەردەبەیت، وانیبە مەگەر؟ ئاخۆ نالەیت:
 "گیانەکم قەیناکە ئەوان زیرەکن، بەس خۆ بەم جۆرەش نابەیت!
 ئێمە لە کوێرا زانیمان شایانی نمرەى بەرز، با ھەموومان بچینە
 تاقیکردنەوێکانەو، ئەوانیش دانیشن و تاقیکردنەوێ بکەن، ئەوجا
 کارتە باشەکانیشیان بەدەنێ تا بینینە بن باخەلیان...؟"

ھەست ناکەیت لەم کارەدا نامۆی و نادادپەرەى ھەبە؟
 باشە بە پرای تۆ قوتابییە زیرەکەکان بەم پێشنیازە پازیدەبن؟
 ئاخۆ ئەوانیش نالین: "ئێمە گەر زیرەک بین بۆیە زیرەکین چونکە
 دێین بۆ قوتابخانە، لە وانەکانماندا خۆمان ماندوو دەکەین، تەمبەلی

نانوئین، گوڭزایه لی مامۆستاكانمانین، له تاقیکردنه وه كاندا نمره ی بهرز به دهسته هئینین و له کۆتایی سالیشدا به پروانامه ی نایابه وه دهگه ڕیننه وه بۆ مال... خۆ نهگه رگشت نه مانه مان لیزهوت بکریت، ئیدی چ به ها و نرخیک بۆ ئه م پروانامانه ی دهستمان مایه وه !؟

زیره کی قوتابییه زیره که کان تا ئه و کاته به جییه که بینه وه بۆ قوتابخانه، وانه بخوئین و نه جامی باش له تاقیکردنه وه كاندا به دهسته بئین. خۆ نهگه ر ئه م شتانه بیچینه وه ئیدی هیچ واتایه ک بۆ زیره کییه که یان نامینتته وه .

له وه لاشه وه ته واو پیچه وانه ی ئه مه به دیده که ین:

ته مبه له کان، ئه وانه ی له پۆلیکدا چهند سال ده میننه وه و هه رگیز ناتوانن خوئیندن ته واو بکه ن و پروانامه به دهسته بئین. جاریکی تر نهگه ر به ڕیوه به ری قوتابخانه که خۆی بکات به پۆلدا و دوا ی هه ستاندنی ئه و قوتابییه ته مبه لانه بۆ سه ر ته خته بلایت:

"ئیدی بۆ هه موو لایه ک پوونبووه ته وه که ئیوه نابنه ته له به . هه مووماننان بی هیوا کردووه ! ئیوه نه ده توانن پۆلیک بپرن، نه ده شتوانن خوئیندن ته واو بکه ن و پروانامه به دهسته بئین.

لەبەر ئەوە چى دى لەم ناوہ نەتانىبىنم، ھەمووتانمان لە قوتابخانە
 ۋەدەرناوہ. ئەمەش ئەو کارتە ناموبارەکانەتانە کە لە کۆتايى ساڵدا
 بەخزمەتيان دەگەن! لە ھىچى خۆپايى لىرە پى و شوپىنمان
 لىمەگرن!" ئىدى خويىندکارەکان لە قوتابخانە دەرىگرين.

ئەمجارەيان چۆن ھەستىکت دەبيت؟

ھەر نەبيت ئەمە ناچىتە بارى نادادگەريبيەكى گەرەوہ؟
 ئەى ئەو قوتابىيە تەمبەلانە پەرخنە ناگرن و بلين: "باشە ئەگەر
 ئىمە نەيەين بۆ قوتابخانە و بەشداریى تاقىکردنەوہکان نەكەين چۆن
 دەزانن كە تەمبەل دەردەچين؟ باشە با بلين قسەكانى تۆ ھەمووى

پاستن، باشه ئەمە بە ناوی دادپەروەییەوه بە ئیمە پەواپە؟" لە کاتی کدا بوخۆشیان وەك پۆژی پروناك دەزانن كه تەمبەلن، ئاخۆ نایكەنە هەرا و هاوار بكەن: "ئیمە سستەمان دەرەق كراوه! نادادگەریمان لەگەڵ دەنوینن!"؟ بەلام گەر لە تاقیکردنەوه كاندا خۆیان بە هەڵ وەلام بدەنەوه، ئیدی كەسیان مافی پەخنە گرتنیان نەدەبوو، چونكە هەم خۆیان و هەم دەوروپەرەكەشیان تێدەگەیشتن كە چەند تەمبەل و سەرەپۆن.

ئێستا با ئەم نمونەیه بەكینه دووربینێك و لێیهوه لە پرسیاره كەمان بپوانین.

با تەماشایەك بكەین و هەولبەدەین وەلامێك پەیدا بكەین...

لە دنیادا هەمووان بە ئاواتی چوونە بەهەشتەوه

دەژین

دەوی باشه كۆ و كۆی دەچنە بەهەشتەوه؟

ئەوانەى لەم دنیا بەدا ژيانێكى باشیان بەرپرێكردووه، ئەو كارانەیان كردووه كە خودا لێیان پازیبه و چەندێكى توانیبیتیشیان لەو كارانە

خۆيان پاراستووه كه په روهردگار لښان پازى نښه . ئهوانه ى ههول و تهقه لايان داوه بو ئه نجامدانى ئه و شتانه ى خودا فه رمانى به كردنيان كردهوه و له دهست قه دهغه كراوه كانيشى خۆيان پاراستووه .

ئهوانه ى هه ركات باش و خراب، تاوان و پاداشت، سوودبه خش و زيانبه خش، حه لال و حه رام پروبه پرويان ده بيته وه بو ىرى ده نوين تا باشه كه يان، پاداشته كه يان، سوودبه خش و حه لاله كه يان هه لښين .

ئهوانه ى كاتيك به لاي ده رگاي ناهه قيدا تيده په پڼ ناهه قى به رامبه ر كه س نانوين، كاتيك ناداد په روه رى له ده رگايان ده دات خۆيانى ليدده خلافين، كاتيك هه لى سته مكرديان ده بيت خۆيانى ليدده پارين .

هه ركه سيك وه و ناموزگار ييه كاني پڼغه مبه رانى بيستبيت و، گو ىرايه لى ئايه ته كاني قورئان بوو بيت .

ئەوانەى لە دەولەمەندیدا سوپاسگوزار بوون، سامانەکیان لەگەڵ
هەژارانداندا بەشکردوو و هەرگیز بە سکی تێرەووە سەریان نەناوەتە
سەر سەرىن لە کاتیگدا هاوسێکەیان برسی بوویت.

ئەوانەى لە ساتە سەخت و ناھەموارەکاندا ئارامیان گرتوو و،
هەرگیز ناپەزاییەکیان لە قەدەرى پەرەردگاردا دەرئەپریوە.

ئەوانەى هەرگیز بە ئەنقەست پێیەکیان بە مێروولەیکدا نەناوە.

ئەوانەى زوو زوو یادی ناوە پیرۆزەکانی پەرەردگار دەکەن و
پەرسشەکانیان بەجێدەھێنن.

ئەوانەى ئامۆژگاریی باشی خەلکییان کردوو و ھەولیانداوە لە

ناپەھەتی و ئازار دەوریان بخەنەو.

بازرگانه چاڪه كاره كان و فروشيهاره دستپاك و دلفراوانه كان.
گومانی تیدا نییه که به دیهینەر دهرانیت کی دهچیته بههشت،
بهلام گهر ئه و بهندانهی شیاوی بههشتن راسته و خو بیخستنایه ته
بههشته وه و له دنیا دا که مه کیک ژانیان نه گوزه راندایه، ئه م تابلو
جوانانه له سهر زهوی نه دهنه خشانده.

دهرانن ئه مه له چی دهچیت؟ له و تۆوانه دهچیت که پهروه ردگار
دهرانیت له قه دهریاندا بوون به چ گولیک نووسراوه، بهلام لیتیان
دهگهریت به تۆوی بمیننه وه.

ئه گهر بپوانین بوونی ئه و تۆوانه به گوله به بیوونیک، به گوله
میخه کیک، به گوله باخیک، به گولاله سووره یه که چهنده شتیکی جوان
دهبوو.

ئافه رینه ریک که دهنکه تۆویک ههر به تۆوی جیناهیلیت تا
نه کریتته وه و وه یاقوتیک نه دره وشیتته وه و جوانییه که ی
نه نه خشینیت، دیاره که ئاره زوو دهکات بهنده بههشتییه کانیشی
جوانییه کانیان له دنیا دا بپشکوین و پهنگ بدهنه وه.

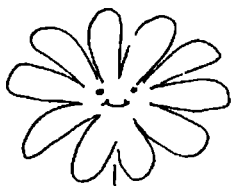
ئاره زوو دهکات که بپروا به به دیهینهری نه بیندراویان بکهن.

سوجهی بۆ بهن و لیتی بپارینه وه ...

دهخواریت بینیت و ناماژهشیان بو بکات کاتیک که خوین به دور
دهگرن له قهدهغهکراوهکانی، فرمانهکانی دهخهنه سهر چاویان، به
هه لاکراوهکانی قایل دهبن، خوین له هه رامکراوهکان به دور
دهگرن، دادپهروهن، نهو نیعمه تانه ی پینانه خسراوه له گه
خه لکانی دیکه دا دابهشیان دهکن و له کاتی نارپه هه تیبه کاند
نارامدهگرن.

ئیدی هه له بهر نه مه شه که بهندهکانی ده نیریته مهیدانی
تاقیکردنه وهیهکی واوه، چونکه له دنیاوه پئی به ره وه به هه شت
دهگیریته بهر.

مهرجی چوونه به هه شتیش: "باوه پهنان و کردنی کاری باشه".
نه گهر خودا بهنده به هه شتیبهکانی پهوانه ی دنیا نه کردایه، نه ی
نه وان نه م کاره جوانانه یان له کوئی ده کرد؟ (نمونه ی قوتابییه
زیره که کان وه بیر خۆت بهینه وه!)

به و پييهی له بهه شتدا شتيك نيه به ناوی پرستش، يا
 هه لېژاردن له نيوان چاك و خرابدا؛ كه وايه ده بوو شويتنيكي ديكه جگه
 له بهه شت بو ئه م كارانه بره خسيئدرايه، وانويه مه گهر؟
 سه ره پاي ئه وهش كه سيك كه له پاش ژياني دنياوه چوويته
 بهه شت به هاي بهه شتي گه لي لا زورتره له وهی هر له بهه شتدا
 چاواني هه له پيناوه.

ئايا ده گونجيت به هاي بهه شت لاي كه سيك كه ساردی و گهرمی،
 نه داری و زه بوونی، نه خووشی و برسيتی، بيهيوايي و ناومیدی،
 په ژاره و ليكدابړان، نه مانی كات، سته م و نادانگه ری و هه موو
 شتيكي ديكه ی نه بينيبيت، له گه ل كه سيكي ديكه دا كه كه م تا زور
 تامی هر يه كه له مانه ی چه شتووه و هك يه كه بيت؟

ئه وانه ی له م دنياوه پتي به ره و بهه شت ده گرنه بهر به باشی له
 به هاي بهه شت ده گهن و، هر ئه وانه ش به باشی سوپاسگوزاری
 په روه ريڼيان ده بن و ستايشی ده كهن. پشتيوان به خودا ئيمه ش
 يه كيك ده بين له وانه.

ئەي ئەوانەي دەچنە دۆزخەوہ؟

ھەندى جار پۆلىسەكان لە نىوچاوانى كەسىكەوہ وەك ناوى خۇيان دەزانن كە تاوانىك دەكات، بەلام خۇ ناشتوانن بلىن: "ئەم كابرايە تاوانىكى بە نىوچاوەوہیە و، با ھەر ئىستا بىگرين و بەندى بكەين!" تەنانت دادپەرەھى كەموكورتى مۇقائەش ئەمەى پى پەوا نىيە.

ئەگەر بە پەواشى دابنىت، ئەوا لە ھىچى خۇپايى و تەنھا لەبەر ئەوہى گوايە وەك سەتمەكارىك قۆلبەست دەكرىت، سەتمەلىكراو دەردەچىت.

ئەم جۆرە ستەملىكراوانە دەلتىن: " ئىمە چ تاوانىكمان كىردوۋە وا
 لە بەندىيان ناۋىن و گىرۆدەى ئەم سزايانەيان كىردوۋىن؟ ".
 ئەمەش كىتومت وەك وەدەرنانى ئەو قوتابىيە تەمبەلەنە يە كە
 پىشتر ھەموۋان دەيانزانى چەند ناپەسەنن. واتە ئەمانىش وەك ئەوان
 دەست دەكەنە ھاۋار ھاۋار و كىرۋوزانە ۋە .

بەلى، ھىچ كەسىكى دادپەرۋەر پىگە بەمە نادات. دەى باشە لە
 كاتىكدا مەۋقە دادگەرەكان پىگە بەمە نەدەن، ئەو پەرۋەرئىنەى
 ھەستى دادگەرىى بە مەۋقەكان بەخشىۋە ھەرگىز پى دەدات
 ستەمكارىكى وا ئەو ستەمەى بەسەرۋە بچىت؟
 بى گومان نەخىر...

ئىدى دۋاى كۆتايى ھاتنى ئەم ژيانى دىنبايە ھەرچى
 كارۋىكردە ۋە يانە دەيانخاتە بەردەستىيان.

خوداى گەرە دەفەرموۋىت: (لە ۋرژەدا ئادەمزاڧ پۇل پۇل لە
 گۆرەكانىيان دىنەدەر تا جەزاي كارۋىكردارى دىنباى خۇيان ببىنن* جا
 ھەر كەسى بە قورساى گەردىلەى چاكەى كىردى پاداشەكەى
 دەبىننىت* ھەر كەسىش بە قورساى گەردىلەى خرابەى كىردىت
 سزاكەى دەبىننىت) الزلزلة: ۶-۸.

خودای گه وره ده فہرموویت: (ئەوہ پیغەمبەر یکتان ئەھاتە لا لەم
 پۆژەتان بترسین؟* ئەوانیش دەڵین: بەلێ وەڵلا. بەراستی
 پیغەمبەرمان ھاتە سەر و لەم پۆژە ی ترساندین، بەلام ئیمە باوەرمان
 پێنەکرد و بە درۆزیمان دانا و وتیمان: حاشا خودا هیچ ئایەتیکی
 نەئاردووھتە خوار. ئیوہ، ئەئەوانە ی خۆتان بە فروستادە ی خودا
 دادەنن، لە گومراھییەکی گەورەدان) الملك: ۸-۹.

بوومه له رزه و رووداوی سروشتی قهدهره یا خود نا؟

هرکاتیک گویم له مشتومړیک بیت سه بارهت به بوومه له رزه به کسه رگوښه که هله ده خه م بزانه چ باسه. که ره والیک له پوژنامه کاندای بکه ویته پیش چاوم له باره یه وه، هه مووشی نه خوینمه وه چاویکی هر به سه ردا ده گپم. ته نانهت نه که له ئینته رنیتیش - که هه زار هه والی به تاله و یه کی به کاره - هه والیک سه بارهت به بوومه له رزه ببینم ناتوانم سه رنجی نه ده می.

له بهر نه وه زور باش تیده که م بوچی نه م پرسپارهت ناراسته کردووم. ده زانه نه وانسه ده یان خوینیتسه وه و ده یان بنیت و ده یان بنیتیت می شکیمان ئالوز کردوویت.

(بوومه له رزه) ش قه دهره، وهكو هر شتيكي ديکه..

با وهك هر به شيكي پيشووتری ئەم كتيبه جاريكي ديکه واتای قه دهر به بیرخۆمان بهیننه وه .

- ئەری قه دهر چی بوو؟

- "زانستی خودای گه وره یه به هه موو شتيكي رابردوو و داهاتوو، ئەوه ی پوویداوه و پروودهات، ئەوه ی به ديهاتوووه و به دیدیت له ئاسمان یا خود رپسمان، له میرووله یه که وه تا مرۆفیک، له ده نکه لمیکه وه تا ئەستیره کان له هه موو باریکیاندا، به ديهاتنیشیان به گویره ی ئەو زانسته " .

ئەمه بوو وانیه؟

که وابوو، هرکي بلیت: "بوومه له رزه قه دهر نییه؟" ئەوا یان خودا ناناسیت، یان نازانیت قه دهر چیه، چونکه به پیتی ئەو پیتاسه یه ی کردمان ته نانهت گه لایه کیش ناتوانیت بی فه رمانی خودا له لقه که ی ببیته وه و بکه ویتته خواره وه .

خودای گه وره ده فه رموویت: (کلیلی شته نهینیه کان لای خودایه، ئەو نه بیت که س نایانزانیت. خودا هه رچی له وشکانی و له ده ریادایه

پتی ده زانیت. گه لایه ک ناکه ویتته خوار ئه و پپی نه زانیت. هرچی
دانه ویتله له ناخی تاریکی توپی زه ویدایه، هرچی تهره و هرچی
وشکه هه مووی له (لوح المحفوظ) دا نووسراوه و دیاری کراوه
الأنعام: ۵۹.

باشه گهر گه لایه ک دوور له زانستی خودا و بی فه رمانی ئه و
نه که ویتته خواره وه، نایا ده گونجیت پارچه و به شی گهره ی هینده ی
شار و ولات و تهنانه ت قاره کانیش له جیی خویان بجوولین؟
زه وی ههر له خویه وه له ده وری خۆر له نمونه بیترین دووریدا بۆ
ژیانی زینده وه رانی سه ری ده خوولیتته وه.

ئه ی مانگ، ئه ویش ههر له خویه وه یه تی...؟

باشه ئه ی خۆر- که ئه ستیره یه که له کۆی (۲۰۰-۴۰۰) ملیار
ئه ستیره ی پینگای کاکیشان- ههر له خویه وه له پارینزاوترین خالی
گه له ئه ستیره که دا جیگیر بووه و بی که مته رخه می ئه رکی خوی
به جیده گه یه نیت.

له کاتیکدا له سه ر هیچ کام له هه ساره کانی دیکه ی کۆمه له ی خۆر
ئاسه واریک له ژیان بوونی نییه، تهنانه ت مانگیش- که نزیکترین ته نه
له زه ویه وه- دووره له ئاههنگی ژیان و له وپه ری ته نیاییدایه، به لام

سەر ئەم زەمىنەى خۆمان لە بەستەلەكە كانىيەوه تا بىابانەكانى
لىوان لىوہ لە چرىكەى ژيان و ئاھەنگى زىندووىى.

ئەمە ھەر بە پىكەوت وا ژيانى تىكەوت؟ ھەر لە خۆيەوه زىندوو
ھەلگەوت؟

چىنى بەرگە ھەواى زەوى ھەر لە خۆيەوه و بەپىكەوت
پىكەاتەيەكى بۆ دروستبوو كە تىشكە ھاتووہ كان لە خۆرەوه
ھەلئىمژىت و بە ئەندازەيەك بىداتەوه كە بۆ ھەموو زىندەوہ ران - لە
پەپوولەيەكەوه تا فىلىك - لە گونجاوترىن باردا بىت؟

درەختەكان بە ئارەزوى خۆيان بىرارىيان داوہ كە بەيانى تا
ئىوارە پۆشنەپىكەاتن بكەن؟

بەپىكەوت ئۆكسىجىنى بەرگە ھەوا لە رىژەيەكدايە كە دەتوانىن
ھەلئىمژىن؟ سىيەكانمان بەپىكەوت وا ھەلگەوتوون كە ئەو ھەوايەى
بەردەم لووتمان ھەلئىمژن؟

ملىۆنەھا سىكلدانئۆچكەى سىيەكانمان بەپىكەوت ھىندە ھەستىارن
كە دووانە ئۆكسىدى كاربۆنى نىو خويىنمان كۆدەكەنەوه و لە بربىدا
ئۆكسىجىنى تازە و سازگار دادەننن؟

هه وا له باریکدایه که ده کریت هه لیمژدریت.. ئاو بۆ خواردنه وه
ده شیت.. سیو بۆ خواردنمان گونجاوه.. ئەمه هه ر له خۆیانه وه یه؟
به پیکهوت وا ده رچوون؟!

به پره ی گوله کان و باله کان ی په پوله کان به پیکهوت وا به پهنگ و
بۆیه ی قه شهنگ و سه رنجراکیش پازیندراونه ته وه؟

له م دنیا یه دا هیچ شتیک له خۆیه وه نابیت.

نه گه لایه ک له خۆیه وه له لقه که ی ده بیته وه، نه پارچه
زه به لاهه کان ی شار و ولات و قاره کان له خۆیانه وه ده خزین و
ده بزوون... چونکه هه موو شتیک قه ده ریکی هه یه.

قه ده ریش زانستی خودای گه وره یه به هه موو شتیکی پابردوو و
داهاتوو، ئەوه ی پوویداوه و پووده دات، ئەوه ی به دیهاتوو و به دیدیت
له ئاسمان تا کو پرسیمان، له میرووله یه که وه تا مروفتیک، له دهنکه
لمیکه وه تا ئەستیره کان له هه موو باریکیاندا، به دیهاتنیشیان
به گویره ی ئەو زانسته یه.

بوومه له رزه قهدهره، به لامل قهدهریش مانای نه وه نییه نیتر ئیمه پالی لیډهینه وه و بلیین قهدهره.

ئهو تا قهه ی ده لئین: "بوومه له رزه قهدهر نییه!"، با خوداش بناسن، دلنیام سه بارهت به قهدهر هیچ نازانن.

ئه گهر پئیان بلیین: "بیگومان بوومه له رزه ش وهك هه ر شتیکی دیکه قهدهره" به م جوړه به ره له ستیتان ده که ن:

"ئمه چیه ده لئین بوومه له رزه قهدهره! بوومه له رزه قهدهرو شت نییه. ئه گهر خانوو و بینای قایم و چاک دروست بکهین، ئیدی بوومه له رزه له قهدهری و شتی وا درده چیت!"

ئەوانەشى كە بوومەلەرزە بە قەدەر دەزانن خۆ نالتىن:

"چى بگەين، بۆخۆمان دەستەوئەژتۇ دادەنىشىن. جا دەكرىت خۆ
لە بوومەلەرزە بە دوور بگىردىت؟ چ چارىكىمان مەيە جگە لە
پشتبەستن بە خودا؟!" ھەر نەبىت ھىچ مۇسلمانىك كە باوھەرى بە
خودا و بە قەدەر ھەبىت و، بەشى خۆى ژىرىى ھەبىت شتى لەم
جۆرەى بەسەر زاردا نايەت، چونكە باوھەرىپوون بە قەدەر ھەولنەدان و
پالدانەوھ و پاكشان نىيە، بەلكو سەرەتا ھەولدان پاشان تەوھككولە.
"تەوھككول" واتە متمانە بوون بە خودا، دانانى زاتى ئەوھ بە
برىكار لە ھەموو كارىكدا و باوھەرىپوونە بەوھى: "با بزائىن خودا چۆنى
دەكات، ھەرچۆنى بكات باشى دەكات".

پۆڭڭىك لە پۆڭەكانى سەردەمى خۆشگوزەرانى پىاويك ھاتە
خزمەتى پىغەمبەرى ئازىز ﷺ و لىي پىرسى:

"ئايا وشترەكەم بىبەستمەوھ و پشت بە خودا بىبەستم، يان
نەبىبەستمەوھ و تەنھا پشت بە خودا بىبەستم؟ پىغەمبەى خۆشەويست

عَلَيْهِ السَّلَامُ پیتی فہرموو: وشترہ کہت بہ باشی بیہستہ وہ، پاشان پشت بہ
خودا بیہستہ!"^۱

پیغہ مبرمان ﷺ رینگہی بہ م پیاوہ نہدا وشترہ کہی بیّ ساحیب
لہ دہرہ وہ بہ جیبھیلت و بلّیت: "پشتم بہ خودا بہست"، بہ لکو فیّری
کرد ئوہ بکات کہ لہ دہستی دیت بؤ ئوہی وشترہ کہی ون نہ بیّت
و، سہری خوئی ہلنہ گریّت و دیارنہ مینیت، بہ لام دواتریش فہرمانی
پیگرد کہ پشت بہ خودا بیہستیت.

پشہستن بہ خودا بیّ گرتنہ بہری ہیچ ہولّ و کارقایمیہ ک
شتیکہ لہ ژیانی پیغہ مبرماندا ﷺ نہ بوہ. ئو پیشہ وایہ لہ
جہنگہ کاندانہ قہ لغانی دہ بہست، سہریازہ کانی بہ باشترین شیوہ
جیکیر دہ کرد و ہر ہولّیکی بؤ بدرایہ دریخی لینہ دہ کرد. پاشان
پشتی بہ خودا دہ بہست و، چاوہ روانی ناکامہ کانی تہ نہاوتہ نہا لہ
زاتی ئو دہ کرد. لہ زاتی پەرور دگار دہ پاراپایہ وہ و، چاکہ و پاداشت
و تہ ندروستی لہ و زاتہ داوا دہ کرد.

۱- سنن الترمذی: ۶۶۸.

وانه‌ی "ته‌وه‌ککول" که نازیزمان فیری کردووین به‌مجۆره بووه:
(هر کارقایمییه‌کمان به بیردا بیّت، له‌به‌ر چاوانمان بیّت و
به‌ده‌سته‌کانمان توانامان به‌سه‌ریدا بشکیت ده‌یگرینه‌به‌ر، پاشان
پشت به‌خودا ده‌به‌ستین)،

له‌راستیدا ئه‌گه‌ر خودا ویستی له‌سه‌ر پاریزراویی وشتره‌که‌ت
نه‌بیّت، تو بچۆ به‌چل په‌ت بیبه‌سته‌وه‌هر له‌وی ده‌پوات. بو‌نمونه
ده‌کریت دز بییات. هر نه‌بیّ نه‌بیّ ناژه‌له‌که‌ئه‌ج‌لی دیت و ده‌مریت.
ئه‌گه‌ر له‌ناوچه‌یه‌کدا بژین که له‌ژیر هه‌په‌شه‌ی بوومه‌له‌رزه‌دایه،
ئه‌وا پئویسته‌چه‌ندی له‌تواناماندا بیّت ماله‌کانمان پته‌و و به‌هیز
بنیات بنیین، که‌لوپه‌له‌کانیشمان وا دابننن که به‌ئاسانی نه‌که‌ون و
نه‌شکین.

پئویسته‌به‌ر له‌وه‌بزانن کاتیک بوومه‌له‌رزه‌پووی دا چی بکه‌ین و
چی نه‌که‌ین. چه‌ند هه‌نگاو هه‌بیّت بو‌خۆپاراستن له‌بوومه‌له‌رزه -که
که‌س نازانیت که‌ی و له‌کوئی پوو ده‌دات- ده‌بیّت هر بیگرینه‌به‌ر.
واته‌ده‌بیّت وشتره‌که‌مان به‌پته‌وترین گوریس که‌بو‌مان په‌یدا
بکریت، به‌به‌هیزترین میخ که‌بو‌مان ده‌ست ده‌دات و به‌قایمترین
گریّ به‌ستینه‌وه‌و، پاش ئه‌مه‌ئنجا پشت به‌خودا به‌ستین.

"ئىبنو عەبباس (پەزەزى خۇداى لى بىت) فەرموۋى: عومەر (پەزەزى خۇداى لى بىت) كەتەپى و چو بو شام، كە گەيشتە سەرغ، لەوى ھەموو فەرماندارەكانى سەر گەورە شارەكانى شام ھاتن بەپىرىيەو ھە بىرىتى بوون لە ئەبو عوبەيدەى كوپى جەرپاخ و ھاورپىكانى، عەرزىان كەرد كە وا تاغون لە شام بىلەبوو ھەتەو، جا عومەر فەرموۋى بە من: ھاو ھە كۆچكارە پىشېنەكانم بو بانگ بىكە، منىش بانگم كەردن، جا عومەر بو ئەم باسە راوئىزى پى كەردن بەلام قسەيان يەك نەبوو، ھەندىكىان دەيانوت: تۆ ھاتوۋى بو كارىكى وا، لەبەر ئەو ھە بە باشى نازانين كە نەچى و بگەپئىتەو، ھەندىكى تريان دەيانوت: تۆ ھاورپىيانى پىغەمبەر و خەلكى تىرىشت لە گەلدايە، لەبەر ئەو ئىمە بە باشى نازانين كە بىئەبەيت بو ناو ئەم پەتايە، عومەرىش فەرموۋى: دەورم چۆل كەن.

ئىنا بە منى فەرموۋى يارىدەدەران (أَنْصَار) ھەكانم بو بانگ بىكە، منىش بانگيانم كەرد بو، راوئىزى بەوانىش كەرد، ئەوانىش ھەك كۆچكاران رايان يەك نەبوو، جا بەوانىشى فەرموۋى: دەورم چۆل كەن. ئىنا فەرموۋى: كى لىرەيە لە پىرەمىردانى قورەيش ئەوانەى كە لە كاتى ئازادكەردنى مەككەدا كۆچيان كەردو، ئەوانەم بو بانگ بىكە،

جا که بانگم کردن سهرجم وتیان: ئیمه رامن وایه که خه لگه که بگپیته وه بۆ دواوه و نه یانبهیت بۆ ناو ئه م په تایه .

ئیتتر عومهر جاری دا به ناو عه شاماته که دا که سبهینئ سهرله به یانی سوارده بین و ده گه پئینه وه بۆ مه دینه، ئه بو عوبه یده ش فه رمووی: ئایا له ده ست چاره نووسی خودا هه لدین؟ عومهر فه رمووی: "ئه بو عوبه یده ! خۆزگه که سئیکی تر ئه م قسه یه ی بکردایه ". عومهر حه زی نه ده کرد که بئ دلیی ئه بو عوبه یده بکا، ئنجا فه رمووی: "به لئ له ده ست چاره نووسی خودا راده که یین بۆ لای چاره نووسی خودا خۆی! ئه ی پئیم بلئ: ئه گه ر تۆ رانئ وشترت هه بئ و بجپته ناو دۆلئکه وه که دوو بالئ لاپالئ هه بئ، لاپالئکیان بزۆین و ئه وه که ی تریان چه قه ن و په قه ن بئ، جا ئه گه ر ئه و رانه له لاپالئ بزۆینه که دا بله وه پئینیت هه ر به چاره نووسی خودا نییه و ئه گه ر له لاپالئ په قه نه که شدا بیه وه پئینیت هه ر به چاره نووسی خودا نییه؟".

عه بدولپه حمانی کوپی عه وف هات به سه ر ئه م مشتومرهدا - که له وه و پئیش له وئ نه بوو و، چوو بوو بۆ هه ندئ ئیشی خۆی-، ئه و هات فه رمووی: من شاره زاییم له م باسه هه یه، له پئغه مبه رم بیست ده یفه رموو: کاتئ بیستان که وا تاعوون له جئگه یئ بلأوبوه ته وه

مه‌چن بۆ لای بۆ ئه‌وێ و به پێی خۆتان مه‌چن به‌پیرییه‌وه، کاتێ له‌و جیگه‌یه‌ش بلاوبوووه‌وه که ئیوه‌ی لێن ده‌رمه‌چن له‌وێ و له‌ ده‌ستی پامه‌که‌ن. ئیتر عومه‌ر سوپاس و ستایشی خودای کرد و گه‌رایه‌وه بۆ مه‌دینه و سه‌فه‌ره‌که‌ی ب‌ری و نه‌چوو بۆ شام" ۱.

عومه‌ری کوپی خه‌تتاب (خودا لێی پازی بی‌ت) نه‌یوت: "ئه‌گه‌ر له‌ قه‌ده‌رماندا تووشبوون به‌ تاعوون نووسرابی‌ت، بجینه شام یان نا هه‌ر تووش ده‌بین، ده‌ی ئیتر با ب‌رۆین بزانی‌ن چی ده‌بی‌ت"، چونکه‌ له‌ ئیسلامدا ئه‌م جو‌ره تیگه‌یشتنه‌ به‌رامبه‌ر به‌ قه‌ده‌ر نه‌بووه. به‌لکو فه‌رمووی: "به‌لێ له‌ده‌ست چاره‌نووسی خودا پاده‌که‌ین بۆ لای چاره‌نووسی خودا خۆی". به‌م وته‌یه‌ی ئاماژه‌ی به‌ هه‌له‌هاتنی له‌ تاعوون کرد و، به‌جوانیش پوونی کرده‌وه که ئه‌مه به‌ واتای هه‌له‌هاتن له‌ قه‌ده‌ر نایه‌ت.

ئه‌گه‌ر ئی‌مه‌ خه‌می بوومه‌له‌رزه‌مان بی‌ت ئه‌وا پ‌یویسته ماله‌کانمان به‌و‌پ‌ییه‌ قایم و پته‌و دروست بکه‌ین. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر زۆر دووریش بین له‌ ناوچه‌کانی ژێر مه‌ترسیی بوومه‌له‌رزه‌وه با هه‌ر کارقایم بین. خۆ

۱- صحیح البخاری: ۵۷۲۹

ئەگەر لە قەدەرماندا نووسرايیت كە بە بوومەلەرزە زيانكێمان
 پێدەگات ئەوا گومانی تێدا نییه ناتوانین خۆمانی لێدەریاز بکەین.
 بۆ نموونە گەر لە پتەوترین خانووی دنیادا بژین، کەس ناتوانی
 بە تەواوی لە مەترسیی بوومەلەرزە دلتیامان بکاتەو، لەبەر ئەوە چ
 هەنگاوێکمان بۆ گیردرايە بەر ئامادەدەبین بۆی و، پشت بە خوداش
 دەبەستین.

وەك حەزەرتی عومەر فەرمووی: لە قەدەری خوداوە بۆ قەدەری
 زاتی ئەو هەڵدین و پشتی پێدەبەستین.

"پەروەردگارا! ئێمە ئەوەی لە

دەستمان هات کردمان، تۆش ئەم هەولانەمان
 وەك نزیەك لێوەریگرە و، ئێمە لە بوومەلەرزە و
 ئاڤاتە جۆر بە جۆرەکانی دیکە بپاریزە.

بڕوامان بە تۆ هێناوە و پشت بە تۆ دەبەستین.

ئەگەر فەرمان و خواست و دانستی تۆ نەبییت تاكە
 مێشوو لەیەك ناتوانییت پێمانه‌وه بەدات.

بەدیهێنەری میهرەبان، تۆ بمانپاریزە!

هه موونه و بریارانهی دهره ق به ژیانم ده یانده یت بیانکه به خیر و
چاکه که لیک بۆ ژیانی دنیا و ژیانی نه براره ی دوارپۆژمان، که نه
چاوه کان بینیبیتیان و، نه گوئییه کان بیستبیتیان و نه به سه ره یج بیر
و دلئیکدا هاتبیت.

له م دنیا یه دا باشه مان پسی ببه خشه، له دوارپۆژیش باشه مان پسی
ببه خشه.

بمانگێره له و به ندانه ت که له دهوله مه ندیانداندا سوپاسگوزارن و له
هه ژاری و نه داریشیاندا له ئارامگران..."

سەرجهم کتیبه‌کانی زنجیره‌ی

تامه‌زرۆم

بۆچی ناتوانم خودا ببینم؟

خودا بۆچی گەردوونی بەدیهینا؟

تامه‌زرۆی ناسینی پیغه‌مبەرم

تامه‌زرۆی تیگه‌یشتنی قورئانم

تامه‌زرۆی ناسینی به‌هه‌شتم

تامه‌زرۆی تیگه‌یشتنی قەدەرم

تامه‌زرۆی ناسینی فریشتەکانم (بەم زوانه)